OIPiP KOSZALIN

MORZE SPRAW

Biuletyn informacyjny

Nr 2 (117) 2019 r.
(ROK XXVII)
ISSN 1231-4846

Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

w numerze:

Nadzwyczajny Krajowy Zjazd **s. 3**

Co dalej z podwyżkami po 31 sierpnia? **s. 11-15**

Obchody święta zawodowego **s. 19-25**

KALENDARIUM ORPiP

KWIECIEŃ

15.04 udział przewodniczącej ORPiP Bożeny Wojcikiewicz w uroczystości wręczenia czepków studentom drugiego roku kierunku pielęgniarstwo w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koszalinie

16.04 spotkanie kadry kierowniczej podmiotów leczniczych rejonu działania OIPiP

17.04 spotkanie pełnomocnych przedstawicieli ORPiP

18.04 spotkanie komisji położnych

18.04 przewodnicząca ORPiP Bożena Wojcikiewicz uczestniczyła w Radzie Dialogu Społecznego w Urzędzie Marszałkowskim w Szczecinie na temat stanu pielęgniarstwa w województwie

25.04 Bożena Wojcikiewicz, przewodnicząca ORPiP w Koszalinie uczestniczyła w praca Rady Społecznej SP ZOZ MSWiA w Koszalinie

30.04 przewodnicząca Bożena Wojcikiewicz i zastępca okręgowego rzecznik odpowiedzialności zawodowej Danuta Wojewska uczestniczyły w spotkaniu z pielęgniarkami i położnymi w Szpitalu Powiatowym w Sławnie

MAJ

7.05 odbyło się posiedzenie prezydium ORPiP

9.05 przewodnicząca Bożena Wojcikiewicz przewodziła komisji konkursowej na stanowisko pielęgniarki naczelnej w Szpitalu Powiatowym w Sławnie

10.05 przewodnicząca ORPiP w Koszalinie wzięła udział w V Medycznej Konferencji Szkoleniowej „Pielęgniarstwo interdyscyplinarne"

11.05 odbył się VII Rajd Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

13.05 Bożena Wojcikiewicz, przewodnicząca ORPiP wzięła w uroczystościach zorganizowanych z okazji MDPiP w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koszalinie

16.05 z okazji Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Dnia Położnej w kościele pw. św. Kazimierza w Koszalinie odbyła się msza św. w intencji pielęgniarek i położnych w której udział wzięli przedstawiciele ORPiP wraz z przewodnicząca ORPiP Bożeną Wojcikiewicz

16.05 wywiad z przewodniczącą Bożeną Wojcikiewicz o stanie pielęgniarstwa w rozgłośni koszalińskiej Polskiego Radia

17.05 w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym im. J. Słowackiego w Koszalinie obyły się uroczystości związane z obchodami Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Dnia Położnej

24.05 w związku zaproszeniem przewodniczącej Szczecińskiej Izby Pielęgniarek i Położnych Gabrieli Hofman – Bożena Wojcikiewicz, przewodnicząca ORPiP w Koszalinie uczestniczyła w uroczystościach z okazji Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Dnia Położnej, które odbyły się w Teatrze Polskim w Szczecinie

28.05 udział przewodniczącej ORPiP w posiedzeniu Rady Uczelni Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie

30.05 odbyły się warsztaty edukacyjne „Trudne rozmowy, czyli jak budować dobre relacje w pracy z kobietą w ciąży i po porodzie, Cud narodzin – poród w pozycjach wertykalnych". Warsztaty zostały zorganizowane przez Firmę PELARGOS we współpracy z OIPiP w Koszalinie.

CZERWIEC

3-5.06 udział delegatów na Krajowy Zjazd w I Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Pielęgniarek i Położnych VII kadencji w Warszawie

5-6.06 udział przewodniczącej ORPiP Bożeny Wojcikiewicz w posiedzeniu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w Warszawie

7.06 udział przewodniczącej ORPiP w posiedzeniu Rady Uczelni Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie

11.06 odbyło się posiedzenie Prezydium ORPiP

13.06 odbyło się spotkanie Zespołu Pielęgniarek Epidemiologicznych – tematem spotkania był – Pierwszy Globalny Program Bezpieczeństwa Pacjenta.

13.06 przewodnicząca Bożena Wojcikiewicz i okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej Małgorzata Szmit uczestniczyły w spotkaniu z pielęgniarkami w Specjalistycznym Zespole Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie

14.06 odbyła się konferencja szkoleniowo-naukowa dla położnych „Położna – profesjonalna opieka na każdym etapie życia kobiety" w Koszalinie zorganizowana przez OIPiP w Koszalinie

15.06 w siedzibie OIPiP w Koszalinie odbyło się szkolenie „Pielęgnacja i leczenie ran trudno gojących się z zastosowaniem nowoczesnych opatrunków specjalistycznych".

24.06 udział przewodniczącej ORPiP Bożeny Wojcikiewicz w posiedzeniu Rady Społecznej w WSPL w Koszalinie

25.06 posiedzenie ORPiP

26.06 udział przewodniczącej ORPiP Bożeny Wojcikiewicz w posiedzeniu Rady Społecznej w SP ZOZ MSWiA w Koszalinie

27.06 przewodnicząca Bożena Wojcikiewicz i zastępca okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej Danuta Wojewska uczestniczyły w spotkaniu z pielęgniarkami i położnymi w Regionalnym Szpitalu w Kołobrzegu

WAŻNE ADRESY

Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych
ul. Zwycięstwa 190
75– 611 Koszalin
www.oipip-koszalin.org
e-mail: izba@oipip-koszalin.org

Biuro Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych
czynne:
codziennie 7.30 – 15.30
poniedziałek, wtorek 7.30 – 17.00

SEKRETARIAT
Bożena Pstrągowska
tel. 94 342 59 93, fax 94 348 90 97

Konto
Bank PEKAO S.A. II/ O/ Koszalin
32 1240 3653 1111 0000 4189 2750

Przewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych
Bożena Wojcikiewicz – udziela informacji na temat realizacji zadań Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych codziennie w godzinach pracy biura

Dział Prawa Wykonywania Zawodu
Barbara Taterka
tel. 94 347 15 78
email: pwz@oipip-koszalin.org

Dział Kształcenia Podyplomowego
Liliana Kowalewska
tel./fax 94 341 11 02
email: szkolenia@oipip-koszalin.org

Radca Prawny
Irena Renda – udziela porad w zakresie prawa pracy oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu pielęgniarki/ położnej we wtorki od godz. 9.00 po uprzednim uzgodnieniu telefonicznym (94 342 59 93)
email: radcaprawny@oipip-koszalin.org

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych
Małgorzata Szmit
– pełni dyżury w siedzibie Izby w II i ostatni wtorek miesiąca od godz. 15.30 – 16.30

Drogie Koleżanki i Koledzy

Pogoda nam dopisuje jest słonecznie, burzowo i planujemy na pewno już urlopy krótkie, długie jakiekolwiek i gdziekolwiek, aby oderwać się od codziennej pracy. W minionych miesiącach NRPIP oraz Izby w okręgach pokusiły się na ocenę skutków wprowadzenia zgodnie z zawartym Porozumieniem wzrostu wynagrodzenia do płacy zasadniczej 1100 zł i 1600 na umowach cywilnoprawnych dla pielęgniarek i położnych od 1 września 2018 r.

Z danych statystycznych (CRPIP) wynika, że negatywny trend dotyczący zawodu udało się odwrócić. Ale nie są to powody do wielkiej radości, gdyż zawody pielęgniarki i położnej są nadal deficytowe, i długo pozostaną. Więcej informacji w tym temacie zawarłam w przemówieniu na dzień pielęgniarki i położnej, które miałam zaszczyt wygłosić na uroczystości z tej okazji. Cieszę się , z tak licznego grona koleżanek i kolegów którzy przybyli do Teatru i miło mi było Was gościć . Mam nadzieję że miło spędziliście ten dzień. Czas świętowania jest zawsze za krótki, ale jest czas na świętowanie i jest czas na pracę. Z początkiem czerwca delegaci na Krajowy zjazd zebrali się na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Pielęgniarek i Położnych w Warszawie. Zostały m.in. uchwalone nowe regulaminy wyborów, które zbliżają się dużymi krokami gdyż już na jesień odbędą się wybory delegatów na Okręgowy Zjazd w rejonach wyborczych. W marcu 2020 odbędzie się Sprawozdawczo-Wyborczy Okręgowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych VIII kadencji.

Zapraszam Was bardzo serdecznie do udziału w wyborach w okręgach wyborczych. Dziękuję wszystkim za dotychczasowe wsparcie i pracę na rzecz samorządności zawodowej w naszym rejonie. Cztery lata, mam wrażenie że minęły zbyt szybko. Jak Wam wcześniej wspominałam praca na stanowisku przewodniczącej nauczyła mnie determinacji, wytrwałości, ale także dała spore doświadczenie, wiedzę w pracy samorządowej. Zaszczytem było dla mnie pracować z Wami przez te 4 lata i zaszczytem będzie kontynuować prace w przyszłej kadencji, jeżeli tylko będzie taka wola delegatów. Zapraszam wszystkich, którzy chcą wpływać na losy i kształt przyszłego pielęgniarstwa i położnictwa do pracy na rzecz naszej samorządności i samodzielności zawodowej.

Moi Drodzy życzę Wam udanego wypoczynku na zasłużonych urlopach, słonecznej pogody i niezapomnianych wrażeń.

Z wyrazami szacunku

BOŻENA WOJCIKIEWICZ,

przewodnicząca ORPiP

Nadzwyczajny zjazd

W DNIACH 4-5 CZERWCA DELEGACI VII KADENCJI ZEBRALI SIĘ NA NADZWYCZAJNYM KRAJOWYM ZJEŹDZIE PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH W WARSZAWIE.

Został zwołany zgodnie ze stanowiskiem nr 1 VII Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych, z 19 stycznia 2016 roku, w sprawie zwołania Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych VII kadencji, w celu omówienia i rozpatrzenia ważnych kwestii merytorycznych związanych z wykonywaniem zawodów pielęgniarki i położnej oraz funkcjonowaniem samorządu.

Przedmiotem obrad I Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych VII kadencji był regulamin wyborów do organów Izb, ramowe regulaminy organów okręgowych izb pielęgniarek i położnych, regulamin Krajowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych, regulaminy organów Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych, zasady gospodarki finansowej, składka członkowska, procedura przeprowadzania wizytacji praktyk zawodowych, licencjonowanie zawodu.

Podczas dwudniowych obrad podjęto m.in. uchwały w sprawach regulaminów, procedury przeprowadzania wizytacji praktyk zawodowych oraz zasad gospodarki finansowej. Delegaci VII kadencji nie podjęli dyskusji w sprawie składki członkowskiej uważając, iż temat ten powinien zostać przedstawiony delegatom VIII kadencji.

Sporo czasu dyskutowano na temat licencjonowania zawodu, ale uchwała w tej sprawie została przegłosowana w większości głosów przeciw.

Z OIPiP w Koszalinie w zjeździe brali udział delegaci na zjazd: Bożena Wojcikiewicz, Danuta Wojewska, Jolanta Zagowałko, Zdzisław Piekarski. **(RED.)**

STANOWISKO PREZYDIUM NACZELNEJ RADY PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
NR 24 Z DNIA 9 KWIETNIA 2019 ROKU

Czy wprowadzić do kwalifikacji zawodów szkolnictwa zawodowego asystenta medycznego

W toczącej się obecnie w Polsce dyskusji nad zasobami kadrowymi w sektorze opieki zdrowia wskazuje się na potrzebę wprowadzania nowych zawodów, które miałyby odciążyć lekarza, pielęgniarkę i zwiększyć jakość opieki nad pacjentem. Przedłożona propozycja wprowadzenia „zawodu asystenta medycznego" jest inicjatywą lokalną, niepopartą systemowymi badaniami co do zapotrzebowania społecznego wprowadzenia tego zawodu w Polsce, jest kolejnym zawodem zaproponowanym w ramach „usprawniania pracy w sektorze opieki zdrowotnej", obok zawodu „coacha medycznego".

W przyjętej obecnie polityce zdrowotnej państwa polskiego zaproponowano, aby dla usprawniania pracy sektora medycznego wprowadzić dwa zawody: „opiekuna medycznego" i „sekretarkę medyczną". Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w pełni popiera dotychczasowe ustalenia i na bieżąco monitoruje działania w tym zakresie, w szczególności prace nad systemem kształcenia i tworzonego zakresu kompetencji dla dwóch ww. zawodów.

Należy podkreślić, iż wprowadzenie zawodu „asystenta medycznego" nie zawiera obecnie żadnego uzasadnienia systemowego, merytorycznego i praktycznego, natomiast wprowadza niepokój i „poczucie chaosu merytorycznego".

Propozycja wprowadzenia zawodu „asystenta medycznego" została przedłożona przez Starostwo Powiatowe Tarnowskich Gór. Zawód „asystenta medycznego" miałby być kształcony w ramach pięcioletniej nauki – technikum medycznego. Już w tym miejscu nasuwa się uwaga o analogii przedłożonej propozycji kształcenia „asystenta medycznego" do kształcenia pielęgniarek w tzw. starym systemie kształcenia, co dla niektórych osób mogłoby być dość mylącym zjawiskiem.

Cechą przedłożonej propozycji jest krzyżowanie się kompetencji z dotychczasowymi dwoma zawodami, tj. opiekuna medycznego i sekretarki medycznej. Tym samym wątpliwość budzi brak jednoznacznie określonej roli zawodu „asystenta medycznego" w systemie opieki zdrowotnej, oraz jego relacji kompetencyjnych względem innych zawodów.

Po raz kolejny przedłożono propozycję wprowadzenia nowego zawodu, ale tylko przez opis wymogów w zakresie kształcenia i wpisanie go do rozporządzenia o kwalifikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, a tym samym wpisania nowego zawodu do rozporządzenia – Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – regulującego istniejące zawody na rynku pracy. Istotnym mankamentem przedłożonej propozycji jest brak kompleksowego uregulowania ustawowego. Kierując się racjonalnością i bezpieczeństwem wykonywania zawodów w sektorze ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwem pacjenta – nowy zawód, który miałby realizować zadania mające istotne znaczenie dla procesu udzielania świadczeń zdrowotnych – wymaga określenia jego statusu, ścieżki doskonalenia zawodowego, wiedzy i umiejętności oraz zasad nadzoru nad jego wykonywaniem – w odrębnych przepisach prawa np. we wspólnej ustawie o zawodach ochrony zdrowia.

Dotychczasowy system opisywania zawodów w ochronie zdrowia budzi wiele krytycznych uwag. Ustawodawca ogranicza się do regulacji aktem wykonawczym – Ministra Edukacji Narodowej i Ministra Zdrowia, poprzez opisanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, natomiast już kwestia wykonywania danego zawodu ochrony zdrowia po ukończeniu szkoły ponadpodstawowej – nie jest przedmiotem żadnej weryfikacji, oprócz relacji z pracodawcą. Taki stan prawny i faktyczny, jest bardzo niebezpieczny w dobie szybko postępujących zmian w medycynie i braku fachowej pieczy nad wykonywaniem pracy przez średni personel medyczny. Postulat uporządkowania tych kwestii, jest jednym z celów Rady Sektorowej działającej przy Ministrze Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

W naszej opinii, przy tworzeniu nowego zawodu należy wziąć pod uwagę legalną definicję zawodu stanowiącą wytyczną dla rzetelnego przygotowania owych stanowisk pracy w sektorze ochrony zdrowia. Zgodnie z legalną definicją zawód stanowi „(…) źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki; specjalność obejmuje część zawodu, wymagającą dodatkowych kompetencji". Legalna definicja zawodu wyodrębnia trzy zasadnicze elementy, które są konieczne dla wprowadzenia nowego zawodu w sektorze ochrony zdrowia.

Odnośnie „zawodu asystenta medycznego" – trudno ocenić, o jaki zakres czynności zawodowych chodzi – w propozycji dominują czynności administracyjne, natomiast bardzo niepokoją wskazane kompetencje o „przekazywaniu pacjentom kompetencji o procedurach medycznych". W ocenie Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych przedłożona propozycja wprowadzenia nowego zawodu „asystenta medycznego" nie może być zaliczona do grupy zawodów medycznych, ponieważ nie spełnia podstawowych standardów kryteriów jakościowych, wśród których za najistotniejsze uważamy postulat konieczności oparcia wykonywania danego zawodu na uporządkowanych i ściśle określonych normach i wzorach metodologicznych. Można wskazać trzy podstawowe kryteria jakościowe różnicujące działalność medyczną od innej działalności na rzecz zdrowia: status naukowy, umocowanie w systemie legislacyjnym oraz posiadanie spójnego kodeksu etycznego. Zaklasyfikowanie kolejnych zawodów do grupy zawodów medycznych wymaga ingerencji ustawowej.

Przedłożona propozycja zakresu kształcenia osób, które miałyby wykonywać zawód „asystenta medycznego" nie pozwala na udzielenie odpowiedzi co do zakresu przedmiotowego tego zawodu, a tym samym do jego zaklasyfikowania jako: zawodu medycznego, zawodu na rzecz zdrowia czy zawodu ochrony zdrowia.

Mając powyższe na uwadze, Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych wyraża stanowczy sprzeciw wobec przedłożonej propozycji wprowadzenia do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego nowego zawodu – asystenta medycznego.

Sekretarz NRPiP
JOANNA WALEWANDER
Prezes NRPiP
ZOFIA MAŁAS

USTAWOWA OPIEKA ZDROWOTNA NAD UCZNIAMI

USTAWA MA NA CELU ZAPEWNIENIE RÓWNEGO DOSTĘPU DO OPIEKI ZDROWOTNEJ W SZKOLE, BEZ WZGLĘDU NA MIEJSCE ZAMIESZKANIA UCZNIA I TYP SZKOŁY, ORAZ ZWIĘKSZENIE EFEKTYWNOŚCI ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH FINANSOWANYCH ZE ŚRODKÓW PUBLICZNYCH, UDZIELANYCH W RAMACH TEJ OPIEKI.

Ustawa zmierza do zintegrowania działań osób sprawujących opiekę zdrowotną nad uczniami oraz umożliwienia podjęcia rzeczywistej współpracy z rodzicami i pełnoletnimi uczniami. Opieka zdrowotna nad uczniami realizowana w szkole obejmie profilaktyczną opiekę zdrowotną oraz opiekę stomatologiczną w zakresie świadczeń ogólnostomatologicznych oraz profilaktycznych świadczeń stomatologicznych.

Profilaktyczną opiekę zdrowotną sprawować będzie pielęgniarka środowiska nauczania i wychowania albo higienistka szkolna, a opiekę stomatologiczną nad uczniami – lekarz dentysta. W zakresie edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia, w sprawowaniu opieki stomatologicznej nad uczniami będzie mogła uczestniczyć również higienistka stomatologiczna.

Pielęgniarka środowiska nauczania i wychowania albo higienistka szkolna będą sprawować profilaktyczną opiekę zdrowotną nad uczniami w gabinecie profilaktyki zdrowotnej zlokalizowanym w szkole, a w przypadku braku takiego gabinetu w szkole – w miejscu określonym w umowie o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej.

Lekarz dentysta będzie mógł sprawować opiekę stomatologiczną nad uczniami w gabinecie dentystycznym zlokalizowanym w szkole, gabinecie dentystycznym zlokalizowanym poza szkołą albo dentobusie.

Podmiotami monitorującymi opiekę zdrowotną nad uczniami będą wojewoda oraz Instytut Matki i Dziecka w Warszawie.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem zmian wprowadzanych w ustawie – Prawo oświatowe dotyczących orzeczenia lekarskiego dla uczniów klas sportowych, które mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych zgłaszała szereg uwag do projektu, mających na celu doprecyzowanie niektórych zapisów ogólnych o koordynacji opieki oraz współpracy z innymi świadczeniodawcami w systemie opieki zdrowotnej.

W ocenie NRPiP to dobrze, że powstała ustawa, która zakłada wzmocnienie systemu opieki nad uczniami w szkole, ponieważ może to stanowić istotną podstawę do zbudowania sprawnego systemu.

(NIPiP)

> Promocja zdrowia, profilaktyka oraz edukacja zdrowotna to jedno z największych wyzwań stojących przed lekarzami, pielęgniarkami, osobami zajmującymi się szeroko rozumianym zdrowiem. Stanowią one fundament tworzenia skutecznych programów zmierzających do poprawy jakości życia każdego człowieka.

ZMIANY DO USTAWY O ZAWODACH PIELĘGNIARKI

Procedowany w Sejmie RP projekt ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej przewiduje dwie zasadnicze zmiany: możliwość kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo również na studiach pierwszego stopnia w prowadzonych w formie niestacjonarnej, oraz wprowadza regulację dotyczącą skorzystania z płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych w wymiarze do 6 dni rocznie.

Kształcenie przeddyplomowe w zawodzie pielęgniarki i w zawodzie położnej obecnie jest prowadzone na studiach pierwszego stopnia w trybie stacjonarnym i drugiego stopnia w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym. Kierunek pielęgniarstwo i kierunek położnictwo mieszczą się w obszarze kształcenia z zakresu nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej. Studia na tych kierunkach mają profil praktyczny i trwają nie krócej niż 6 semestrów i nie mniej niż 4720 godzin.

Prezydium Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych Stanowiskiem z dnia 15 maja 2018 r. wniosło o pozostawienie obecnych zapisów w ustawie, aby studia pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i na kierunku położnictwo były prowadzone wyłącznie w trybie stacjonarnym. W ocenie samorządu zawodowego zaproponowane zmiany systemu kształcenia w przypadku studiów pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo i na kierunku położnictwo ze stacjonarnego na niestacjonarny są niedopuszczalne z uwagi na brak możliwości spełnienia przez podmioty prowadzące kształcenie w zawodzie pielęgniarki, położnej określonych wymagań. W szczególności nie gwarantują one odbycia zajęć praktycznych i praktyk zawodowych w ciągłości, które są niezbędne dla osiągnięcia przypisanych efektów kształcenia a w konsekwencji mogą prowadzić do obniżenia jakości tego kształcenia.

W projekcie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej wprowadzono również przepis przejściowy mający na celu zagwarantowanie pielęgniarkom i położnym do 6 dni płatnego urlopu szkoleniowego w 2019 r. niezależnie od dnia wejścia w życie tej ustawy. Zmiana ta jest realizacją ustaleń zawartych w Porozumieniu z dnia 9 lipca 2018 r. pomiędzy Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych i Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych a Ministerstwem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.

(NIPiP)

PIELĘGNIARSTWO ANESTEZJOLOGICZNE I INTENSYWNEJ OPIEKI

Powołano nowego konsultanta

Mgr Stanisław Wojtan, pielęgniarz oddziałowy w Szpitalu Uniwersyteckim w Krakowie. Zastąpił dr hab. n. med. Danutę Dyk, która pełniła tę funkcję od 2002 roku.

Mgr Stanisław Wojtan pracuje w Szpitalu Uniwersyteckim w Krakowie od 1990 roku, obecnie pełni funkcję pielęgniarza oddziałowego w Klinicznym Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii. Jest absolwentem studiów pielęgniarskich na Uniwersytetu Jagiellońskiego, Collegium Medicum w Krakowie, specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki. Od 2016 roku piastował stanowisko wojewódzkiego konsultanta w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki. Jest również wykładowcą na Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego, Collegium Medicum w Krakowie.

Jest też autorem publikacji naukowych związanych z tematyką anestezjologii i intensywnej terapii. **(NIPiP)**

NROZ ORAZ NRPIP WYRAŻA ZDECYDOWANIE NEGATYWNE STANOWISKO WOBEC RZĄDOWEGO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – KODEKS KARNY ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

Jednym głosem

Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych wyraża zdecydowanie negatywne stanowisko wobec Rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy Nr 3451).

Projekt nowelizacji Kodeksu karnego zawarty w Rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3451) zakłada wprowadzenie istotnych zmian w zakresie polityki karania poprzez zaostrzenie jej represyjności. Dotychczas obowiązujący przepis art. 155 kodeksu karnego przewidywał odpowiedzialność sprawcy nieumyślnego spowodowania śmierci w granicach od 3 miesięcy do lat 5. Projekt zmienia granice odpowiedzialności karnej sprawcy takiego czynu podwyższając dolną granicę do 1 roku zaś górną do lat 10. Poza tym wskazana zmiana art. 155 k.k. polegająca na wprowadzeniu odpowiedzialności karnej za nieumyślne spowodowanie śmierci dwóch osób i zagrożenie z tego tytułu karą w wymiarze od 2 do 15 lat niesie szczególne ryzyko związane z wykonywanym zawodem dla położnych sprawujących opiekę nad ciężarna kobietą i jej dzieckiem.

W ocenie NRzOZ oraz NRPiP zaostrzenie prawa, które jak to deklarują projektodawcy ma służyć m.in. ochronie najistotniejszych dóbr, jakimi są zdrowie i życie człowieka, w sposób paradoksalny w swoich skutkach w przypadku pacjentów przyniesie najprawdopodobniej odwrotny efekt, powodując obniżenie poziomu ich bezpieczeństwa. Radykalny wzrost proponowanej represji karnej – mający w założeniu powodować zwiększenie stopnia staranności podejmowanych działań zawodowych przez m.in. pielęgniarki i położne, a tym samym prowadzić do minimalizacji ilości popełnianych błędów i występowania tzw. zdarzeń niepożądanych nie wywoła skutku zamierzonego, natomiast najprawdopodobniej spowodowuje dalsze zmniejszenie ilości osób zdecydowanych na wykonywanie zawodu pielęgniarki albo położnej poprzez odejście od zawodu.

Tym samym NRzOZPiP oraz NRPiP wyraża sprzeciw wobec zmiany prawa karnego, którego kierunek w negatywny sposób dotknie przedstawicieli naszej grupy zawodowej. **(NIPiP)**

RZĄD WPROWADZA AUTOPOPRAWKĘ

Wspólne starania Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelnej Rady Lekarskiej wpłynęły na decyzję Rady Ministrów, która w dniu 18 czerwca br. postanowiła wprowadzić autopoprawkę do art. 155 Kodeksu karnego.

Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych Stanowiskiem z dnia 7 czerwca br. wyrazili zdecydowany sprzeciw wobec nowelizacji art. 155 kodeksu karnego wprowadzającego zmianę granicy odpowiedzialności karnej sprawcy za przestępstwo nieumyślnego spowodowania śmierci, podwyższając dolną granicę do 1 roku zaś górną do lat 10.

W praktyce oznacza to, że nowelizacja ta w zasadzie uniemożliwia wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej stosowania.

Na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2019 r. Rada Ministrów przyjęła zmianę tych zapisów poprzez dokonanie poprawek w projekcie ustawy procedowanym w Sejmie pod numerem 3386 (Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny).

Tym samym Rząd przychylił się do postulatów Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych i Naczelnej Rady Lekarskiej, iż należy obniżyć zarówno dolną, jak i górną granicę zagrożenia kary za nieumyślne spowodowanie śmierci – zgłaszając autopoprawkę dotyczącą zmiany art. 155 Kodeksu karnego.

Proponowany przez stronę rządową nowy wymiar kary za przestępstwo z art. 155 kodeksu karnego będzie wynosił od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. **(NIPiP)**

Ministerstwo Zdrowia
Departament Pielęgniarek
i Położnych

Warszawa, 25 kwietnia 2019

PPK.81211.35.2018.IG

Pan
Konrad Miłoszewski
Dyrektor
Departamentu Prawnego

Szanowny Panie Dyrektorze,

W nawiązaniu do korespondencji w sprawie Organizatora kształcenia Interrete Sp. z o.o. Departament Pielęgniarek i Położnych uprzejmie informuje, że z uwagi na fakt, iż Organizator ten nie prowadzi zajęć, większość pielęgniarek i położnych, które rozpoczęły szkolenie specjalizacyjne planuje przerwać specjalizację i kontynuować kształcenie u innego organizatora.

Możliwość taka została przewidziana w przepisach prawa. Zgodnie z § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2016 r. w sprawie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych (Dz. U. poz. 1761) organizator kształcenia może zaliczyć pielęgniarce lub położnej, które przerwały specjalizację i ponownie do niej przystąpiły, zrealizowane i zaliczone poprzednio moduły i szkolenie praktyczne na podstawie przedłożonej karty specjalizacji, jeżeli przerwa w odbywaniu specjalizacji jest nie dłuższa niż 5 lat.

Natomiast zgodnie z § 4 pkt 1 czas trwania specjalizacji obejmuje okres niezbędny do zrealizowania programu specjalizacji, nie krótszy niż 15 miesięcy i nie dłuższy niż 20 miesięcy.

Należy wskazać, że wśród pielęgniarek i położnych, które zamierzają przerwać szkolenie specjalizacyjne są osoby, którym niebawem upłynie lub upłynął określony w rozporządzeniu czas trwania specjalizacji. W opinii Departamentu § 4 pkt 1, który określa czas trwania szkolenia specjalizacyjnego, nie powinien odnosić się do sytuacji przerwania specjalizacji i jej ponownego kontynuowania. Tym bardziej w opisywanym

przypadku gdzie przerwanie specjalizacji jest wynikiem uchybień leżących po stronie Organizatora, co nie powinno mieć wpływu na możliwość kontynuowania kształcenia. Niemniej jednak uprzejmie proszę o akceptację pod względem formalno-prawnym powyższego stanowiska.

Ponadto Departament zwraca się z uprzejmą prośbą o opinię czy istnieją narzędzia prawne, na podstawie których Minister Zdrowia mógłby zobligować ww. Organizatora kształcenia, aby po ew. wykreśleniu z rejestru podmiotów uprawnionych do prowadzenia kształcenia, dopełnił obowiązku wydania kart kształcenia uczestnikom szkoleń.

Z poważaniem,
Greta Kanownik
Dyrektor
/dokument podpisany elektronicznie/

Sporządził: Izabela Grabiec - PPK

Ministerstwo Zdrowia
Departament Prawny

Warszawa, 29 kwietnia 2019

IK. 1671954.RS

Pani
Greta Kanownik
Dyrektor Departamentu
Pielęgniarek i Położnych

Szanowna Pani Dyrektor,

w odpowiedzi na pismo z dnia 25 kwietnia 2019 r., o znaku: PPK.81211.35.2018.IG, w sprawie organizatora kształcenia podyplomowego Interrete Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, Departament Prawny uprzejmie przedstawia następujące stanowisko.

Wydaje się, że dopuszczalna jest interpretacja § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2016 r. w sprawie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych (Dz. U. poz. 1761), która zakłada, że minimalny i maksymalny czas trwania specjalizacji dotyczy kształcenia u jednego organizatora kształcenia. Takie podejście umożliwi uczestnikom szkolenia organizowanego przez Interrete Sp. z o.o. do wyrównania ewentualnych różnic programowych w przypadku kontynuowania kształcenia specjalizacyjnego u innego organizatora kształcenia.

Odnośnie do drugiego pytania uprzejmie informuję, że Departament Prawny podtrzymuje stanowisko przedstawione w poprzednich pismach w przedmiotowej sprawie.

Maria Łaniewska
Zastępca Dyrektora
/dokument podpisany elektronicznie/

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
DEPARTAMENT POMOCY I INTEGRACJI SPOŁECZNEJ

ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa, tel. +48 22 661 12 77, fax +48 22 661 12 76
www. mpips.gov.pl, e-mail: sekretariat.dps@mpips.gov.pl

29.05.19
Prezydium Zjazdu Rady

DPS.V.076.16.2019.WW

Warszawa, 22 maja 2019 r.

29.05.19
741/XIV/19

Pani
Bożena Wojcikiewicz
Przewodnicząca Okręgowej
Rady Pielęgniarek i Położnych
w Koszalinie

Szanowna Pani Przewodnicząca!

Nawiązują do przesłanego w dniu 19 kwietnia 2019 r. (data wpływu dzień 9 maja br.) Stanowiska Nr 1 XXXV Okręgowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie w dniu 9 marca 2019 r., Departament Pomocy i Integracji Społecznej przekazuje poniższe wyjaśnienia.

Problematykę dotyczącą zasad wynagradzania pielęgniarek i położnych należałoby rozpatrywać na tle przepisów regulujących status prawny tych grup pracowników oraz status prawny zatrudniających ich pracodawców (z uwzględnieniem zasad gospodarki finansowej poszczególnych zakładów pracy i sposobu finansowania wynagrodzeń pracowniczych).

Do podstawowych aktów prawnych, które regulują zasady udzielania świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych należą: ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, ze zm.), akty wykonawcze do tej ustawy oraz zarządzenia Prezesa NFZ w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w poszczególnych rodzajach.

Zgodnie z Zarządzeniem Nr 77/2015/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju: podstawowa opieka zdrowotna, wydanym na podstawie ww. ustawy *o świadczeniach opieki zdrowotnej,* w § 17. ust. 5. sprawowanie przez pielęgniarkę POZ opieki nad zadeklarowanymi świadczeniobiorcami przebywającymi w domu pomocy społecznej (DPS) obejmuje:

niepodległa | POLSKA STULECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

1) współudział w uzgodnieniu i tworzeniu przez zespół opiekuńczo-terapeutyczny DPS indywidualnych planów opieki dla jego mieszkańców;

2) edukację personelu DPS w zakresie wynikającym z potrzeb ustalonych planami opieki;

3) realizację świadczeń pielęgnacyjno-leczniczych i leczniczych wynikających z diagnozy pielęgniarskiej oraz zleceń lekarskich.

Ponadto zgodnie ww. zarządzeniem podwyższona stawka kapitacyjna dla mieszkańców domów pomocy społecznej zadeklarowanych do lekarza POZ wynosi 2,5, a do pielęgniarki – 3,5.

Status prawny pielęgniarek i położnych regulują przepisy szczególne, w tym m. in. ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. *o działalności leczniczej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190, ze zm.) oraz ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. *o zawodach pielęgniarki i położnej* (Dz. U. z 2019 r. poz. 576).

Zgodnie z *ustawą o zawodach pielęgniarki i położnej* mogą one wykonywać swój zawód w ramach: umowy o pracę, stosunku służbowego, umowy cywilnoprawnej, wolontariatu oraz praktyk zawodowych wymienionych w *ustawie o działalności leczniczej*.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że na podstawie przywołanej wyżej *ustawy o działalności leczniczej* możliwe jest wydzielenie – w ramach struktury organizacyjnej podmiotu leczniczego – jednostki organizacyjnej w celu świadczenia usług zdrowotnych np. na terenie domu pomocy społecznej, dzięki czemu mieszkańcy mogliby mieć łatwiejszy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej. Niestety w praktyce takie działania nie są podejmowane, mimo że wzrosły środki przeznaczane na świadczenia opieki zdrowotnej dostępne w tych podmiotach.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że trwają wstępne uzgodnienia z Ministerstwem Zdrowia w sprawie przygotowania nowego produktu – koszyka usług adresowanych do mieszkańców domów pomocy społecznej i ewentualnych skutków zmiany źródła finansowania ich wynagrodzeń na Narodowy Fundusz Zdrowia. Produkt ten zakładałby całodobowe świadczenie usług pielęgniarskich w DPS, w wymiarze adekwatnym do potrzeb, łącząc usługi POZ i opieki długoterminowej.

Dotychczas zebrano dane dotyczące m. in. liczby pielęgniarek w domach pomocy społecznej, stażu ich pracy i wykształcenia w celu oszacowania kosztów ich zatrudnienia w DPS. Informacje te zostały przekazane do Ministerstwa Zdrowia, w którym prowadzone są dalsze prace w tym zakresie.

Z poważaniem

DYREKTOR
Departamentu Pomocy
i Integracji Społecznej
Krystyna Wyrwicka

niepodległa | POLSKA STULECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

Naczelna Izba
Pielęgniarek i Położnych

Warszawa dnia 13.06.2019r.

Pan

Łukasz Szumowski

Minister Zdrowia

00-952 Warszawa, ul. Miodowa 15

Pan

Andrzej Jacyna

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia

02-390 Warszawa, ul. Grójecka 186

dot. realizacji Porozumienia z dnia 09 lipca 2018r.

W uzupełnieniu pisma z dnia 06-06-2019r. znak ZK573/VII/2019 Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych w Warszawie działając wspólnie z Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych w Warszawie wnosi o rozważenie alternatywnej propozycji rozwiązania problemu kontunuowania wzrostów wynagrodzeń grupy zawodowej pielęgniarek i położnych po 31-08-2019r.

Wprawdzie w piśmie z dnia 05-03-2019r. znak PP-WPS.0761.1.2019.ZD w odpowiedzi ad. 2 Minister Zdrowia potwierdził, że nie istnieją żadne zagrożenia dotyczące zaprzestania finansowania przez NFZ wzrostu wynagrodzeń pielęgniarek i położnych po dniu 31-08-2019r. ale po naszej stronie obawy cały czas nadal istnieją.

W w/w piśmie z dnia 06-06-2019r. opisaliśmy jakie w naszej ocenie działania muszą być podjęte przez Prezesa NFZ w celu zagwarantowania finansowania przez NFZ zrealizowanej podwyżki wynagrodzeń. Wydaje się konieczne przygotowanie co najmniej trzech zarządzeń obejmujących kwestie wprowadzenia współczynników korygujących, mechanizmu podwyższenia stawki kapitacyjnej rocznej dotyczącą kontraktowania świadczeń w POZ dla pielęgniarek i położnych środowiskowych oraz higienistek szkolnych, a także mechanizmu podwyższenia również stawki

kapitacyjnej rocznej dotyczącą kontraktowania pozostałych świadczeń w POZ. Mamy ogromne obawy co do terminowości realizacji w/w zobowiązania przez Prezesa NFZ, a także co do terminowego przygotowania systemów komputerowych NFZ, aby była możliwość generowania od 01-09-2019r. aneksów do kontraktów.

Spotkanie z Ministrem Zdrowia jakie miało miejsce w dniu 11-06-2019r. niestety nie wyciszyło naszych wątpliwości. Nie ma nadal gotowych projektów Zarządzeń Prezesa NFZ, nie zostały przygotowane Oceny Skutków Realizacji dla tych zarządzeń, nie znamy mechanizmu w jaki sposób zostanie ustalony współczynnik korygujący, który gwarantowałby każdemu świadczeniodawcy otrzymywanie od września 2019r. kwoty na utrzymanie wzrostów wynagrodzenia naszej grupy zawodowej na poziomie nie mniejszym niż w sierpniu 2019r., a przede wszystkim nie został nam przedstawiony żaden pomysł na zapis, który potwierdziłby, że od września 2019r. środki przekazywane na podstawie OWU będą nadal „środkami znaczonymi", przeznaczonymi tylko i wyłącznie dla pielęgniarek i położnych.

Mając na uwadze w/w problemy zwracamy się do Pana Ministra z alternatywną propozycją rozwiązania w/w kwestii tj. :

- rozważenie wydłużenia okresu działania przepisów przejściowych opisanych w §2 - §4a rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 14-10-2015r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2015r. poz. 1628 z późn. zm.),

- wprowadzenie analogicznie jak w zapisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29-08-2018r. w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2018r. poz. 1681) kolejnych stałych terminów np. raz na kwartał tj. 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca oraz 1 października każdego roku kalendarzowego
w których świadczeniodawcy mogliby zgłaszać do swoich oddziałów wojewódzkich NFZ informacje o liczbie pielęgniarek i położnych, wykonujących u tego świadczeniodawcy zawód w poszczególnych formach.

Wprowadzenie w/w zmian pozwoliłoby równocześnie wydłużyć termin wejścia w życie przepisów § 16 ust. 1a, 3-5 oraz § 30 ust. 1a załącznika do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 08-09-2015r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (t.j. Dz.U. z 2016. poz.1146). Termin ten zgodnie z obecnym brzmieniem § 3 ustalony jest na dzień 01-09-2019r.

Takie rozwiązanie pozwoli Prezesowi NFZ w spokojny sposób przemyśleć jak prawidłowo stworzyć mechanizm indywidualnego wyliczania dla danego świadczeniodawcy współczynnika korygującego do kontraktu. Przepisy przejściowe kontraktowania świadczeń pielęgniarek i położnych funkcjonują już od 2015r., świadczeniodawcy i oddziały wojewódzkie NFZ wypracowały już mechanizmy zawierania aneksów do kontraktów, a strona związkowa i samorządowa również nauczyła się negocjować
i kontrolować wydatkowanie przez świadczeniodawców otrzymywanych środków.

Zastanowienia wymaga termin ewentualnego wydłużenia działania przepisu przejściowego. Względy racjonalne wskazują, że powinien to być okres przynajmniej 12 miesięcy, ale doświadczenie i praktyka sugeruje wydłużenie tych przepisów nawet na dłuższy okres choćby do czasu uregulowania zasad wynagradzania pracowników medycznych w ogólnokrajowym Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy.

Przypominamy również, że w styczniu 2020r. jesteśmy umówieni z Ministrem Zdrowia na wznowienie rozmów w celu oceny realizacji postanowień zawartych w § 1 Porozumienia z dnia 09-07-2018r., w tym także oceny poziomów wynagrodzeń jakie otrzymywać będą pielęgniarki i położne, w zestawieniu ze średnimi wynagrodzeniami w kraju, a także z wynagrodzeniami jakie otrzymywać będzie grupa zawodowa lekarzy.

Przewodnicząca
Ogólnopolskiego Związku Zawodowego
Pielęgniarek i Położnych
Krystyna Ptok

Prezes NRPiP
Zofia Małas

Otrzymują : 1/ Adresaci
2/ a/a

KONSULTANT KRAJOWY

w Dziedzinie Pielęgniarstwa Rodzinnego – ***Beata Ostrzycka***

Miejsce pracy: Samodzielny Gminny Zakład Opieki Zdrowotnej w Dywitach

11-001 Dywity , ul. Jeżynowa 16 , e- mail: bostrzycka@wp.pl, tel. 89 5120 122 , 605 099 120

Dywity , 10 czerwiec 2019 rok

KKPR- 08/ 06 /2019

OPINIA

W sprawie podawania przez pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej produktów leczniczych o nazwie Olfen 75 mg – roztwór do wstrzykiwań oraz Dicloratio 75 mg – roztwór do wstrzykiwań w warunkach domowych, gabinecie pielęgniarki POZ oraz gabinecie zabiegowym lekarza POZ.

Mając na uwadze zgłaszane problemy przez świadczeniodawców realizujących - świadczenia gwarantowane z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 roku – Dz.U. 2016 poz.86) przedstawiam przedmiotową opinię:

Wszystkie preparaty lecznicze zarejestrowane w Rzeczypospolitej Polskiej powinny być podawane z bezwzględnym przestrzeganiem zaleceń producenta produktu leczniczego.

Preparat o nazwie Olfen 75 mg zawiera informacje w charakterystyce produktu leczniczego takie jak: „ ze względu na możliwość wystąpienia reakcji anafilaktycznej, również wstrząsu, pacjenci muszą być pod obserwacją przez co najmniej godzinę po wstrzyknięciu domięśniowym produktu Olfen 75mg, w pobliżu działającej aparatury ratowniczej, preparat o nazwie Dicloratio 75mg zawiera opis „ w związku z możliwością wystąpienia reakcji anafilaktycznej , w tym wstrząsu anafilaktycznego , musi być dostępny prawidłowo funkcjonujący sprzęt niezbędny w nagłych przypadkach. Pacjenta należy obserwować, co najmniej 1 godzinę, po wstrzyknięciu produktu leczniczego.

Wobec powyższego zapisu pielęgniarka podstawowej opieki zdrowotnej, realizująca świadczenia w zakresie pielęgniarka POZ - nie zapewnia w gabinecie pielęgniarki POZ aparatury ratowniczej, gdyż nie wynika to z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 roku w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej – wykaz świadczeń gwarantowanych pielęgniarki POZ oraz warunki realizacji. Jednocześnie w warunkach domowych również nie zapewnia w neseserze pielęgniarki aparatury ratowniczej.

Dlatego też pielęgniarka podstawowej opieki zdrowotnej w gabinecie pielęgniarki POZ oraz w warunkach domowych nie może realizować świadczenia jakim jest podawanie drogą domięśniową preparatów Olfen 75 mg i Dicloratio 75 mg.

Jednocześnie zapisy **rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 roku w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej, załącznik nr 1** – wykaz świadczeń gwarantowanych lekarza podstawowej opieki zdrowotnej oraz warunki ich realizacji wskazują na obowiązek posiadania sprzętu i aparatury niezbędnej do udzielania pierwszej pomocy lekarskiej w sytuacji zagrożenia życia i stanowią niezbędną część wyposażenia gabinetu zabiegowego.

Dlatego też w przypadku , gdy gabinet pielęgniarki POZ jest jednocześnie gabinetem zabiegowym lekarza POZ, **lub oba te świadczenia są realizowane pod jednym adresem nie ma podstaw do odmowy wykonania świadczenia jakim jest iniekcja domięśniowa preparatu Olfen 75 mg oraz Dicloratio 75 mg.**

Ponadto pielęgniarka może odmówić udzielenia świadczenia na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2011 roku o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz.U. 2014, poz. 1435). Ustawa określa zasady i prawo odmowy do wykonania zlecenia lekarskiego, w przypadkach określonych przedmiotową ustawą. Wykonanie świadczenia zleconego przez lekarza, które jest niezgodne z zaleceniami producenta może być podstawą do odmowy wykonania tego zlecenia.

Lekarze ubezpieczenia zdrowotnego wydając skierowanie na realizację zleceń pozostających w zakresie zadań pielęgniarki POZ powinni zapoznać się z zaleceniami producenta i zgodne z nimi wydać skierowanie do pielęgniarki POZ uwzględniając jednocześnie zapisy obowiązujących rozporządzeń.

KONSULTANT KRAJOWY

w Dziedzinie Pielęgniarstwa Rodzinnego

Beata Ostrzycka

UROCZYSTE WRĘCZENIE CZEPKÓW STUDENTOM

SYMBOLE ZAWODU PIELĘGNIARSTWA

15 kwietnia w PWSZ w Koszalinie już po raz siódmy nastąpiło uroczyste wręczenie czepków. 28 studentów drugiego roku pielęgniarstwa symbolicznie dołączyło do grona pielęgniarek i pielęgniarzy.

Dla studentów to bardzo ważny moment, który stanowił pierwszy stopień w rozpoczynającej się karierze zawodowej. Samo uroczyste wręczenie czepków pełni dwie funkcje: informacyjną – forma przekazu informacji o stopniu zawansowania wykształcenia zawodowego i refleksyjną – wyzwalanie myślenia opartego na idei humanizmu.

Symbolika zawodowa w pielęgniarstwie ma długą tradycję i stanowi bardzo istotny element zawodowej kultury. Podstawowe symbole zawodowe w pielęgniarstwie, takie jak: pielęgniarski czepek, mundur, lampka oliwna, tekst przyrzeczenia/ślubowania i hymn pielęgniarski, jak również zawodowy ceremoniał spełniają wiele funkcji ważnych zarówno dla tej grupy zawodowej, jak też samych pacjentów. Poprzez symbole zawodowe komunikuje się pacjentom, ich rodzinom, współpracownikom i całemu społeczeństwu, kim jest pielęgniarka, pielęgniarz i pielęgniarstwo, jakie wartości są istotne w tym zawodzie i czego możemy od pielęgniarki, pielęgniarza oczekiwać. Posługiwanie się symbolami pozwala na umocnienie zaufania, jakim społeczeństwo obdarowuje tę grupę zawodową.

Podczas uroczystości studenci złożyli przyrzeczenie, które stanowiło wprowadzenie do Kodeksu Etyki Zawodowej Pielęgniarki, odśpiewali hymn pielęgniarski, otrzymali symboliczne czepki pielęgniarskie, a przez symboliczne zapalenie świec wprowadzili światło lampy z epoki prekursorki zawodu – Florencji Nightingale. **(PWSzZ)**

„Człowiek nie jest tylko sprawcą swoich czynów, ale przez te czyny jest zarazem w jakiś sposób „twórcą siebie samego”.

Jan Paweł II

Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Położnej w Koszalinie

17 MAJA, W BAŁTYCKIM TEATRZE DRAMATYCZNYM W KOSZALINIE, UROCZYŚCIE OBCHODZONO MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ PIELĘGNIARKI I POŁOŻNEJ.

Przewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie serdecznie powitała wszystkich uczestników uroczystości, a następnie w swoim wystąpieniu podkreśliła wyjątkową rolę pielęgniarek i położnych w systemie ochrony, dziękując za profesjonalizm, fachowość i zrozumienie, dzięki którym pacjenci mogą mieć poczucie, że to właśnie oni są najważniejsi. Mówiła również o konieczności budowania prestiżu zawodowego pielęgniarki i położnej, a także o promowaniu i stworzeniu mechanizmów zachęcających do wyboru zawodu pielęgniarki i położnej. Podziękowała wszystkim, którzy od wielu lat podejmują działania na rzecz naszej grupy zawodowej, okazują zainteresowanie, wsparcie i angażują się w rozwiązywanie naszych problemów. Na zakończenie swojego wystąpienia przewodnicząca złożyła życzenia wszystkim pielęgniarkom i położnym, życząc wielu pomyślnych dni, szczęścia w życiu osobistymi rodzinnym, a w pracy zawodowej satysfakcji oraz radości i uśmiechu ze strony pacjentów.

Po wystąpieniu przewodniczącej głos zabrali zaproszeni goście, którzy wielokrotnie podkreślili rolę i znaczenie pielęgniarek i położnych w systemie opieki zdrowotnej, życząc zdrowia, optymizmu i wytrwałości w podejmowaniu inicjatyw służących dalszemu rozwojowi zawodowemu a na ręce przewodniczącej przekazali piękne kwiaty, jako dowód uznania dla naszego środowiska.

Szczególnym elementem uroczystości było wręczenie przez wiceprezesa NRPiP, Sebastiana Irzykowskiego odznaczeń i wyróżnień samorządowych za zaangażowanie w pracę na rzecz samorządu oraz ochrony zdrowia, za wzorowe wypełnianie obowiązków zawodowych, przestrzeganie zasad etyki zawodowej oraz profesjonalizm w opiece nad pacjentem.

Odznaczenia otrzymały:

Złote odznaczenie „Zasłużony dla Samorządu Pielęgniarek i Położnych”

- **Justyna Laska** – wiceprzewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

Srebrne odznaczenie „Zasłużony dla Samorządu Pielęgniarek i Położnych”

- Anna Burdziej – członek Prezydium Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych
- **Katarzyna Nowak** – skarbnik Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

• **Małgorzata Faltynowska** – przełożona pielęgniarek z Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala Specjalistycznego MSWiA w Złocieńcu.

• **Małgorzata Furga** – pielęgniarka środowiska nauczania i wychowania z Regionalnego Centrum Medycznego w Białogardzie.

• **Joanna Głogowska-Kulasza** – pielęgniarka z Wojewódzkiego Ośrodka Terapii Uzależnienia od Alkoholu i Współuzależnienia w Stanominie.

• **Grażyna Gorzyczka** – pielęgniarka oddziałowa z Centrum Rehabilitacji dla osób Chorych na Stwardnienie Rozsiane im. Jana Pawła II w Bornem Sulinowie.

• **Jolanta Herbuś** – pielęgniarka środowiska nauczania i wychowania, Kierownik Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Zdrowa Szkoła" w Koszalinie.

• **Danuta Wojewska** – zastępca Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Pielęgniarek i Położnych

• **Jolanta Zagowałko** – członek Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

Brązowe odznaczenie „Zasłużony dla Samorządu Pielęgniarek i Położnych"

• **Grażyna Wiśniewska** – przewodnicząca Zespołu Pielęgniarek Epidemiologicznych

• **Grażyna Kuszmar** – członek Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

• **Irena Rek** – członek Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

• **Monika Jaruszewska** – delegat na Okręgowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych

• **Bogumiła Aziewicz-Gabis** – delegat na Okręgowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych

• **Barbara Jurecka** – członek Komisji Socjalnej przy Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych

Wyróżnienia otrzymały:

• **Małgorzata Asman** – pielęgniarka z Hospicjum im. Św. Maksymiliana Kolbego w Koszalinie.

• **Natalia Baranowska** – pielęgniarka środowiskowa z Zakładu Pielęgniarstwa Środowiskowo-Rodzinnego „Vena" w Koszalinie.

• **Jolanta Bogusz** – pielęgniarka Oddziałowa z Sanatorium Uzdrowiskowego Arka-Mega S.A. Kołobrzegu.

• **Iwona Bonczkowska** – pielęgniarka z Regionalnego Szpitala w Kołobrzegu

• **Urszula Broniszewska** – naczelna pielęgniarka ze Szpitala Powiatowego w Sławnie.

• **Urszula Czapiewska** – pielęgniarka z Zakładu Usług Pielęgniarsko-Opiekuńczych Med-Bis Świdwin Jolanta Zagowałko.

• **Danuta Imioła** – pielęgniarka ze Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie.

• **Marzanna Jawdyk** – pielęgniarka Oddziałowa z Sanatorium Uzdrowiskowego „Perła Bałtyku" w Kołobrzegu.

• **Aneta Kozłowicz** – pielęgniarka z Hospicjum Domowego im. św. Maksymiliana Kolbego w Koszalinie.

• **Małgorzata Łęczek** – położna oddziałowa z Przyjaznego Szpitala w Połczynie Zdroju.

• **Alina Miedziocha** – pielęgniarka, długoletni kierownik Zakładu Pielęgniarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie. Obecnie koordynator praktyk zawodowych.

• **Urszula Magdzińska** – pielęgniarka oddziałowa z Sanatorium Uzdrowiskowego MSWiA w Kołobrzegu.

• **Joanna Marchlewska** – pielęgniarka koordynująca z Zakładu Usług Pielęgniarsko-Opiekuńczych Med-Bis Świdwin Jolanta Zagowałko.

• Pani **Katarzyna Mroczek** – pielęgniarka oddziałowa z Zakładu Pielęgnacyjno Opiekuńczego „Corda" w Centrum Dializa Sp. z o.o. Szpital w Białogardzie.

• **Jolanta Olszewska** – pielęgniarka środowiska nauczania i wychowania z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Zdrowa Szkoła" w Koszalinie.

• **Dorota Piasecka** – pielęgniarka oddziałowa z Patronki Sp. z o.o. w Szczecinku.

• **Aleksandra Rogala** – pielęgniarka oddziałowa ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego z Izbą Przyjęć Ogólną Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie.

• **Julita Sadowa** – pielęgniarka z Zakładu Pielęgnacyjno-Opiekuńczego Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie.

• **Jolanta Siudowska** – pielęgniarka ze Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie.

• **Małgorzata Stromecka** – pielęgniarka z Środkowopomorskiego Centrum Specjalistycznego Medison w Koszalinie.

• **Mariola Szczygielska** – pielęgniarka z Centrum Rehabilitacji Rolników KRUS NIWA w Kołobrzegu.

• **Jadwiga Szewczak** – pielęgniarka z Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej MSWiA w Koszalinie.

• **Helena Szwed** – pielęgniarka ze Szpitala Powiatowego w Sławnie.

• **Ewa Waszewska** – pielęgniarka ze Szpitala w Szczecinku sp. z o.o.

• **Regina Zaremba** – pielęgniarka, kierownik Zakładu Pielęgniarstwa Środowiskowo-Rodzinnego „Vena" w Koszalinie.

• **Helena Zazulak** – pielęgniarka środowiska nauczania i wychowania z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Zdrowa Szkoła" w Koszalinie.

• **Bogumiła Zwindowska** – pielęgniarka oddziałowa Szpitale Polskie Drawskie Centrum Specjalistyczne.

W przewie uroczystości wszyscy uczestnicy zostali zaproszenie na poczęstunek, była to doskonała okazja do spotkania dawno niewidzianych koleżanek, do rozmów i wspomnień koleżeńskich a także do gratulacji i podzielenia się wrażeniami z przyjaciółmi.

Kolejnym miłym akcentem uroczystości było obejrzenie sztuki wystawionej przez Bałtycki Teatr Dramatyczny w Koszalinie „Związek otwarty" w reż. Żanetty Gruszczyńskiej – Ogonowskiej i Wojciecha Rogowskiego. „Związek otwarty".

Zabawne sytuacje, kpiarska wymiana zdań, fantastyczna gra aktorska z dużym poczuciem humoru wprowadziła wszystkich uczestników w doskonały nastrój.

GRAŻYNA MARGAS

DZIĘKUJEMY ZA PRZYBYCIE

W uroczystości uczestniczyli zaproszeni goście: wiceprezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych – **Sebastian Irzykowski**, senator RP – **Anna Sztark**, dyrektor biura senatora RP Piotra Zientarskiego – **Bożena Kaczmarek**, rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie – **Jan Kuriata**, dyrektor Instytutu Nauk Humanistycznych Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie – **Joanna Rudecka**, dyrektor Wydziału Kultury i Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego w Koszalinie – **Dorota Pawłowska**, dyrektor Zachodniopomorskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia – **Dariusz Ruczyński**, kierownik delegatury Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia w Koszalinie – **Julita Wacław**, przewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych III i IV kadencji – **Małgorzata Wypych**, przewodnicząca Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych V i VI kadencji – **Justyna Laska**, konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa ogólnego – **Maria Smalec**, konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa i opieki długoterminowej – **Wioletta Krociak**, wiceprezes Okręgowej Rady Lekarskiej w Koszalinie – **Elżbieta Woźniak**, przewodniczący oddziału Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego w Koszalinie – **Wiesław Kowalewski**, przewodnicząca Zarządu Regionu Zachodniopomorskiego Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych – **Bogumiła Reszko-Szydłowska**, dyrektor Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie – **Robert Szank**, dyrektor ds. Medycznych Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie – **Iwona Tołkacz-Mil**, dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej MSWiA w Koszalinie – **Elżbieta Czeszewska**, dyrektor Wojskowej Specjalistycznej Przychodni Lekarskiej w Koszalinie – **Andrzej Hamerla**, dyrektor Hospicyjnego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Koszalinie – **Wojciech Gliński**, dyrektor ds. Medycznych szpitala w Szczecinku sp. z o.o. – **Marek Ogrodziński**, dyrektor Szpitala Powiatowego w Sławnie – **Tomasz Walasek**, wiceprezes Patronki sp. z o.o. w Szczecinku – **Helena Krysztopanis**, prokurent Przyjaznego Szpitala w Połczynie Zdroju – **Magdalena Luska**, prezes Zarządu Uzdrowiska Połczyn Grupa PGU w Połczynie Zdroju – **Romuald Michela**, dyrektor Samodzielnego Publicznego Szpitala Specjalistycznego MSWiA w Złocieńcu – **Ewa Giza**, była naczelna pielęgniarka Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie i konsultant w dziedzinie pielęgniarstwa – **Wiesława Miller**, lekarz diabetolog Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej MSWiA w Koszalinie – **Danuta Cybulska**, przewodniczący Rady Kombatantów i Osób Represjonowanych w Koszalinie – **Antoni Burzyński**, prezes Oddziału Zarządu Rejonowego Polskiego Czerwonego Krzyża w Koszalinie – **Krzysztof Wróblewski**, dyrektor oddziału Towarzystwa Ubezpieczeniowego Interpolska S.A. w Koszalinie – **Teresa Stanisławska**, pielęgniarska kadra kierownicza, oraz pielęgniarki i położne.

Szanowni Państwo, Szanowni Goście, Drogie Koleżanki i Koledzy

Uroczyście obchodzimy Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Dzień Położnej. Jest to czas, w którym celebrujemy wartość naszych zawodów. Ale także czas, kiedy w szczególny sposób, warto dostrzec i docenić codzienny wysiłek pielęgniarek i położnych.

Zawód pielęgniarki i położnej jest zawodem trudnym i odpowiedzialnym. Powierza nam się najwyższe dobro człowieka – jego zdrowie i życie. Zawody pielęgniarki i położnej, mają głębokie humanistyczne podstawy, jakże ważne w dzisiejszym świecie, który charakteryzuje się ogromnym tempem rozwoju. Pragnę podkreślić, że mimo ciągłego postępu w medycynie, nic nie jest w stanie zastąpić fachowej opieki pielęgniarek i położnych oraz ich słów troski kierowanych do pacjentów.

Żaden, nawet najnowocześniejszy sprzęt nie zdoła bowiem zastąpić empatii i współczucia dla pacjenta, który szuka zrozumienia i emocjonalnego oparcia. Zawodu położnej, osoby, która stoi na straży zdrowia kobiety, dotyka tajemnicy życia i niesie pomoc w chwili najważniejszej, w cudzie narodzin i rozwoju nowego życia.

Wykonywanie tych zawodów, wymaga od nas silnej osobowości, cierpliwości, szerokiej wiedzy medycznej i ogólnej, a także umiejętności praktycznych. Współczesna pielęgniarka i położna to profesjonalistka, o dużych kompetencjach i kwalifikacjach adekwatnych w krajach UE. Zawód pielęgniarki i położnej to zawody samodzielne, oraz zawody zaufania społecznego, utrzymujące się w rankingach, na wysokich pozycjach wśród innych zawodów.

Święta zawodowe są świętami radosnymi, ale także pełnymi refleksji nad kondycją zawodu zarówno jego osiągnięciami jak i problemami .

Miniony rok obfitował w wydarzenia niezwykle ważne dla środowiska pielęgniarek i położnych. Po wielomiesięcznych negocjacjach zostało zawarte porozumienie pomiędzy Naczelną Rada Pielęgniarek i Położnych, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych, a Ministerstwem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia.

*Dzięki porozumieniu w niedługim czasie udało się załatwić **dwie ważne kwestie dla pielęgniarek i położnych – poprawę warunków wynagrodzenia i warunków pracy.***

Fakt ten wzmocnił pozycję zawodów na rynku pracy, oraz uatrakcyjnił zawody dla przyszłych kandydatów do zawodu. Wdrażane zmiany cieszą naszą grupę zawodową.

Według danych rejestrowych w ciągu ostatnich 5 lat zanotowano wzrost ilości pielęgniarek i położnych o ok. 20 tys.

Spada zainteresowanie pielęgniarek i położnych emigracją zarobkową. W 2015 roku wydano ponad 1500 zaświadczeń o uznaniu kwalifikacji, a 2018 już tylko 430. Do systemu ochrony zdrowia powracają pielęgniarki i położne po przerwie w wykonywaniu zawodu, w ciągu ostatnich 4 lat przeszkolono ok. 2000 pielęgniarek i 300 położnych.

Dobre informacje płyną z uczelni, zwiększa się zainteresowanie pielęgniarstwem jako kierunkiem studiów. Uruchomiono dodatkowo, w ciągu 4 lat, kierunki pielęgniarskie w 20 szkołach wyższych. W roku akademickim 2014/15 kształcono ok. 5,5 tys. studentów, a 2018/19 – o ok.1200 studentów więcej.

Pragnę dodać, że w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koszalinie, w tym roku akademickim, zostały uruchomione studia magisterskie na kierunku pielęgniarskim i powstało Centrum Symulacji Medycznych. Prestiż uczelni wzrasta i mam nadzieje, że dzięki temu kierunek pielęgniarski będzie cieszył się większym powodzeniem. Wzrasta liczba osób otrzymujących prawo wykonywania zawodu – odbiera je prawie 5 tys. absolwentów pielęgniarstwa i położnictwa rocznie.

*Biorąc pod uwagę te wszystkie dane, można powiedzieć, **że w pielęgniarstwie zaczęło się dziać nieco lepiej.***

Wydaje się, że dzięki poprawie warunków wynagrodzenia i warunków pracy, udało się odwrócić, negatywny trend związany z odchodzeniem od zawodu. Nie są to jednak zmiany i działania wystarczające.

Od kilku lat pielęgniarki i położne należą do grupy zawodów trwale deficytowych.

Zmiany demograficzne powodują stały wzrost, zapotrzebowania na profesjonalną opiekę pielęgniarską, a osiągnięcie poziomu zastępowalności, odchodzącej na emerytury kadry, nowym personelem, w obecnej sytuacji staje się mało prawdopodobne.

Średnia wieku pielęgniarek i położnych rośnie, a wskaźnik ilości pielęgniarek na 1000 mieszkańców w Polsce, to jedno z ostatnich miejsc w Europie. Luki pokoleniowej nie da się zastąpić absolwentami pielęgniarstwa i położnictwa w szybkim i krótkim czasie. Za 10 lat ubędzie z systemu ok. 50% pielęgniarek i położnych obecnie pracujących.

W tej sytuacji właściwym staje się wprowadzenie do systemu świadczeń gwarantowanych zawodu wspomagającego pracę pielęgniarek i położnych. Samorząd zawodowy sceptycznie podchodzi do ostatniej propozycji wprowadzenia zawodu asystenta medycznego, którego rola i relacje kompetencji wobec innych zawodów medycznych, budzą wiele wątpliwości.

Należy odejść od przekonania, że da się szybko i małym kosztem wykształcić i przygotować do pracy profesjonalną kadrę, czy też zastąpić pielęgniarkę, położną mniej wykwalifikowanym pracownikiem.

Samorząd zawodowy w pełni popiera dotychczasowe ustalenia, aby dla usprawniania pracy sektora medycznego wprowadzić dwa zawody: „opiekuna medycznego" i „sekretarkę medyczną". Na bieżąco monitorujemy działania w tym zakresie, w szczególności prace nad systemem kształcenia i zakresem kompetencji dla dwóch wyżej wymienionych zawodów.

*Przed nami dalsza praca nad postulatami wynikającymi z porozumienia oraz zadaniami określonymi w **Strategii na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce** – dokumentu, który oczekuje na zatwierdzenie przez rząd, by mógł stanowić dokument polityki państwa.*

W najbliższym czasie niezbędne staje się wprowadzenie:

1. Norm zatrudnienia w pozostałych rodzajach świadczeń poza leczeniem szpitalnym – aby zapewnić bezpieczeństwo pacjentów i odpowiednie warunki pracy .

2. Porady pielęgniarskiej do świadczeń gwarantowanych – z oczekiwaniem rzetelnej jej wyceny i odrębności kontraktowania.

3. Długo oczekiwanego płatnego urlopu szkoleniowego dla pielęgniarek i położnych ,w wymiarze 6 dni rocznie, zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej.

Środowisko oczekuje w najbliższym czasie, także zmian w systemie kształcenia podyplomowego oraz wprowadzenia produktu świadczeń zdrowotnych dla pielęgniarek Domów Pomocy Społecznej.

*Mając na uwadze przyszłość polskiego pielęgniarstwa i położnictwa – należy na szeroką skalę prowadzić **działania promujące zawód pielęgniarki i położnej**, aby młodzi ludzie zechcieli wejść w szeregi studentów pielęgniarstwa i położnictwa, a następnie mogli zasilić system ochrony zdrowia w zawody tak dzisiaj deficytowe.*

Dziękuję wszystkim, którzy od wielu lat podejmują trud działania na rzecz naszej grupy zawodowej, okazują zainteresowanie, dają wsparcie i angażują się w niełatwe procesy rozwiązywania naszych problemów zawodowych.

Chylę czoło przed wszystkimi, którzy ciężko pracują, aby pielęgniarstwo i położnictwo dzisiaj mogło szczycić się mianem nowoczesnego i profesjonalnego zawodu.

Dziękuję Wam za fachowość, wrażliwość i zrozumienie, dzięki którym nasi pacjenci mogą mieć poczucie, że w systemie ochrony zdrowia, to oni są najważniejsi. Składam Wam wyrazy najwyższego szacunku i uznania za codzienną pracę na rzecz pacjentów i ich rodzin.

Życzę wszystkim pielęgniarkom, pielęgniarzom i położnym wielu pomyślnych dni, szczęścia w życiu osobistym i rodzinnym, a w pracy zawodowej satysfakcji oraz radości i uśmiechu ze strony pacjentów.

Szczególnie serdecznie gratuluję Paniom Pielęgniarkom i Położnym, które zostały wyróżnione i odznaczone.

BOŻENA WOJCIKIEWICZ,
przewodnicząca ORPiP

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ PIELĘGNIARKI I POŁOŻNEJ

MINISTERIALNE OBCHODY

13 maja w Warszawie zorganizowano w ministerstwie zdrowia spotkanie z okazji Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Dnia Położnej. Odznaczenie otrzymała koszalińska pielęgniarka Jolanta Zagowałko.

Minister zdrowia prof. Łukasz Szumowski i wiceminister zdrowia Józefa Szczurek-Żelazko wręczyli 43 pielęgniarkom, pielęgniarzom i położonym z całej Polski odznaczenia za zasługi w ochronie zdrowia.

W spotkaniu wzięli udział m.in. posłowie RP, przedstawiciele samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych i związku zawodowego, przedstawiciele departamentów mundurowej służby zdrowia, konsultanci krajowi w dziedzinach pielęgniarstwa.

Wszyscy zabierający głos w swoich przemówieniach podkreślali wyjątkowa rolę pielęgniarek i położnych w systemie ochrony zdrowia, pozytywnie oceniali efekty działań podejmowanych na rzecz zwiększenia kompetencji obu zawodów, popularyzacji i poprawy wizerunku zawodów pielęgniarki, pielęgniarza i położnej, doskonalenia systemów kształcenia oraz stopniowej poprawy warunków pracy i wynagrodzenia.

– Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Położnej jest wyjątkową okazją do tego, aby docenić pracę tych grup zawodowych, a przede wszystkim podziękować za zaangażowanie oraz poświęcenie dla chorych. Doceniając Wasz profesjonalizm, chcę szczególnie podziękować za wrażliwość i zrozumienie, dzięki którym Wasi pacjenci mogą mieć poczucie, że w systemie ochrony zdrowia to właśnie oni są najważniejsi – podsumował minister Łukasz Szumowski. **(RED.)**

Świdwińskie obchody

14 maja obchodziliśmy w Świdwinie Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Dzień Położnej.

W organizacji tego spotkania partycypowała również OIPiP w Koszalinie, która wyraziła chęć obchodzenia tego ważnego dla nas święta wspólnie z członkami Izb Pielęgniarskich pracującymi na terenie Świdwina.

Na uroczystości obecni byli zaproszeni przedstawiciele Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie w osobach:

Bożena Wojcikiewicz – przewodnicząca OIPiP w Koszalinie, Justyna Laska – wiceprzewodnicząca OIPiP w Koszalinie, Dorota Fenkanin – pielęgniarka oddziałowa oddziału onkologicznego Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie, Jagoda Krężlewicz – pielęgniarka naczelna Specjalistycznego Zespołu Gruźlicy i Chorób Płuc w Koszalinie.

W spotkaniu uczestniczyły pielęgniarki i położne zatrudnione w różnych podmiotach leczniczych działających na terenie Świdwina i powiatu świdwińskiego oraz sąsiadujących powiatów (szczecineckiego i kołobrzeskiego). Pracują one w szpitalach, przychodniach, ośrodkach zdrowia, domach pomocy społecznej i w domu pacjenta. Przewodnicząca OIPiP w Koszalinie w swoim wystąpieniu omówiła szereg zagadnień związanych z aktualną sytuacją w zawodach pielęgniarki i położnej, w szczególności omawiano i dyskutowano nt. dystrybucji środków podwyżkowych, norm zatrudnienia i wynagradzania, warunków pracy oraz kształcenia podyplomowego.

W podziękowaniu za długoletnią i wzorową pracę OIPiP w Koszalinie ufundowała dyplomy, upominki i kwiaty, które zostały wręczone przez przewodniczącą następującym pielęgniarkom i położnym: Jadwiga Staszyńska, Grażyna Woś, Beata Paluch, Alina Michałkiewicz, Krystyna Bukowska, Ewa Bednarska, Renata Bany, Alina Makarewicz, Wiesława Rotuska, Aneta Kostanek.

Wszystkie pozostałe osoby uczestniczące w spotkaniu również otrzymały drobne upominki dołączone do podziękowania za swoją długoletnią i trudną pracę na rzecz pacjentów i ich rodzin wraz z życzeniami dalszych sukcesów w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Spotkania po latach i wspomnienia z czasu spędzanego wspólnie na kursach i szkoleniach były bezcenne, ważne i integrujące wszystkich uczestników spotkania.

JOLANTA ZAGOWAŁKO

MSZA W INTENCJI

16 MAJA, PO RAZ ÓSMY, ODBYŁA SIĘ UROCZYSTA MSZA ŚWIĘTA O BOŻE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO I OPIEKĘ MATKI BOŻEJ DLA PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH W DNIU ICH MIĘDZYNARODOWEGO ŚWIĘTA.

Eucharystii przewodniczył ks. Wojciech Pawlak w kościele pod wezwaniem św. Kazimierza w Koszalinie.

W homilii skierowanej do nas przybliżył postać bł. Hanny Chrzanowskiej, która jest niewątpliwym autorytetem w naszym środowisku zawodowym. Przygotował dla nas także „Rachunek Sumienia Pielęgniarki" jej autorstwa. Podkreślał nasze zaangażowanie i wysiłek jaki codziennie podejmujemy w trosce o zdrowie naszych pacjentów, od urodzenia po kres ich życia.

Uroczystość tradycyjnie uświetnił udział Orkiestry Wojskowej Sił Powietrznych pod dowództwem kpt. Krzysztofa Więcha.

Po mszy świętej orkiestra odegrała hymn pielęgniarski oraz dedykowała nam kilka utworów m. in. „Over the rainbow" czy „Highland Cathedral".

Dziękuję wszystkim za udział w naszym święcie.

Do zobaczenia za rok również w kościele pw. świętego Kazimierza.

IRENA REK SP ZOZ MSWIA W KOSZALINIE

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ PIELĘGNIARKI

13 maja, z inicjatywy studentów I roku i wykładowców Zakładu Pielęgniarstwa, w murach Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej odbyły się uroczyste obchody Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Położnej.

Temat przewodni tegorocznych obchodów to „Głos pielęgniarek zdrowie dla wszystkich". Podczas obchodów studentki zaprezentowały historyczny film o pielęgniarkach i odczytały wiersz Tadeusza Kubiaka. Uroczystym obchodom towarzyszył występ artystów ze szkoły tańca „Pasja" w Koszalinie, którzy odtańczyli przepiękne tango. Niezwykłego kolorytu obchodów dodał fakt, iż studentki, pełniące podczas uroczystości funkcję prelegentek były ubrane w repliki strojów pielęgniarskich z XIX wieku. Po części oficjalnej przed uczelnią odbył się pokaz procedury udzielania pierwszej pomocy i demonstracja technik badania piersi na fantomach, a także gry i konkursy dla dzieci z przedszkola „Kamyczek".

(PWSzZ)

W 1965 roku Międzynarodowa Rada Pielęgniarek (International Council of Nurses) ogłosiła **12 maja** – dzień urodzin Florence Nightingale – **Międzynarodowym Dniem Pielęgniarek**.

Położna – profesjonalna opieka na każdym etapie życia kobiety

14 CZERWCA ODBYŁA SIĘ KONFERENCJA „POŁOŻNA – PROFESJONALNA OPIEKA NA KAŻDY ETAPIE ŻYCIA KOBIETY" ZORGANIZOWANA ZOSTAŁA PRZEZ KOMISJĘ DS. POŁOŻNYCH PRZY OKRĘGOWEJ RADZIE PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH W KOSZALINIE. W KONFERENCJI UCZESTNICZYŁO PONAD 70 OSÓB.

Konferencję otworzyła przewodnicząca ORPiP Bożena Wojcikiewicz witając zaroszonych gości, uczestników i sponsorów. Część merytoryczną rozpoczęła dr n. zdr. Dorota Fryc. Omówiła najważniejsze zmiany i zadania dla podmiotów wykonujących działalność leczniczą udzielających świadczeń zdrowotnych w zakresie opieki okołoporodowej. Od 1 stycznia 2019 r. obowiązują przepisy rozporządzenia MZ z 16 sierpnia 2018 r. w sprawie standardu organizacyjnego opieki okołoporodowej.

Szczególne miejsce zajmują w nim przepisy dotyczące organizacji edukacji przedporodowej, wsparcia karmienia piersią, łagodzenia bólu, a także zasady pracy personelu w przypadkach szczególnie trudnych dla kobiet i ich rodzin.

Karmienie piersią

Nowe rozporządzenia kładą nacisk na propagowanie karmienie piersią. Promocję karmienia piersią rozpoczyna się poprzez edukację już na etapie ciąży, a potem dalej prowadząc instruktaże dotyczące pozycji do karmienia, prawidłowego przystawienia do piersi, ręcznego odciągania pokarmu, itd. Wiele cennych informacji i praktycznych wskazówek w zakresie karmienia naturalnego i problemów laktacyjnych dostarczyła dr n. med. Dorota Ćwiek, konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego.

Świadoma decyzja

W trakcie konferencji przewodnicząca SIPiP Gabriela Hofman poruszyła kwestie związane z aspektami prawnymi wykonywania zawodu położnej. Przedstawiła charakterystykę zawodu oraz warunki podjęcia pracy w charakterze położnej. Położna to profesja samodzielna odpowiedzialna, oparta na wiedzy, umiejętności i określonych postawach wobec drugiego człowieka. Określiła zagrożenia zawodowe na stanowisku pracy oraz wymagania psychologiczne dla zawodu położnej. Podejmując decyzje o wyborze zawodu człowiek zobowiązuje się przestrzegać systemu wartości szczególnie cennych społecznie, bezpośrednio dotyczących życia i zdrowia ludzkiego.

Rozwój niemowlęcia

W dalszej części spotkania przedstawiono zagadnienia dotyczące rozwoju niemowlęcia w pierwszych miesiąca życia.

Pierwsze lata życia są najbardziej znaczące dla prawidłowego rozwoju dziecka. Wtedy to wraz z rozwojem układu nerwowego następuje rozwój wszystkich funkcji psychomotorycznych. Wczesne wykrycie dysfunkcji, problemów rozwojowych oraz właściwe zorganizowanie działań wspomagających rozwój umożliwia wyrównanie lub

złagodzenie istniejących braków i trudności. Na to wszystko w swoim bardzo ciekawym wykładzie zwróciła uwagę rehabilitant Alina Wojciechowska.

Menopauza – jak żyć...

Menopauza – kolejny etap w życiu kobiety, a dla wielu bywa trudny. Objawy wygaszania funkcji jajników i spadek kobiecych hormonów powodują wiele symptomów, które nieraz dezorganizują dotychczasowe życie. Kobiety powinny prowadzić zrównoważony tryb życia, być aktywne fizycznie, dobrze się odżywiać, ograniczać stres, spożycie alkoholu, zaprzestać palenia tytoniu. Wszystkie te czynniki są podstawą terapii menopauzalnej. Możliwe jest też leczenie uzupełniające w postaci różnego rodzaju hormonalnej terapii menopauzalnej. Wiedzy na ten temat dostarczył lekarz ginekolog Aleksander Smulski.

Zaproszeni goście – specjaliści zaprezentowali skondensowane i najistotniejsze wiadomości dotyczących zagadnień.

Uczestnicy wydarzenia uzyskali dawkę merytorycznych informacji. Mogli jeszcze raz

skonfrontować je z realiami panującymi w życiu zawodowym i prywatnym.

Konferencja spotkała się z dużym uznaniem wśród uczestników. Serdecznie dziękujemy za udział i zapraszamy na kolejne wydarzenia.

Wiceprzewodnicząca ORPiP
JUSTYNA LASKA

WOJEWÓDZKA RADA DIALOGU SPOŁECZNEGO
DEBATA O ZDROWIU

18 kwietnia, w Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego, odbyła się debata na temat aktualnej sytuacji dotyczącej zabezpieczenia mieszkańców województwa zachodniopomorskiego w opiekę pielęgniarską i położniczą. Głos w debacie zabierały wszystkie strony zainteresowane poprawą sytuacji, zarówno zawodowej pielęgniarek i położnych jak i pacjentów. Wśród zaproszonych gości Krystyna Ptok, przewodnicząca Zarządu Krajowego Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, omówiła ogólnopolską skalę zjawiska natomiast Bożena Wojcikiewicz – przewodnicząca Koszalińskiej Izby Pielęgniarek i Położnych oraz Maria Matusiak, wiceprzewodnicząca Szczecińskiej Izby Pielęgniarek i Położnych przedstawiły aktualne dane statystyczne z naszego województwa.

Głos w sprawie zabrał również Jakub Bydłoń, dyrektor Departamentu Dialogu Społecznego w Ministerstwie Zdrowia przekazując bardziej optymistyczne dane o zahamowaniu spadku liczby pielęgniarek w przeliczeniu na 1000 mieszkańca, a która obecnie w naszym województwie wynosi nieco ponad 5. Kolejne posiedzenie plenarne Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w województwie zachodniopomorskim zaplonowano na czerwiec. **(RED.)**

PIELĘGNIARKA ROKU 2018 WYBRANA

Beata Nowak wraz z zespołem ze Szpitala Specjalistycznego im. L. Rydygiera w Krakowie wybrana została Pielęgniarką Roku 2018 w IV Ogólnopolskim Konkursie Pielęgniarka/ Pielęgniarz Roku 2018 organizowanym już po raz 14. przez Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie. Patronat nad plebiscytem objęła Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych.

Konkurs Pielęgniarka/Pielęgniarz Roku kontynuuje wieloletnią tradycję olimpiad pielęgniarskich. Ma charakter ogólnopolski, jest adresowany do pielęgniarek i pielęgniarzy zatrudnionych we wszystkich rodzajach podmiotów leczniczych lub wykonujących swój zawód w ramach praktyki zawodowej.

Temat przewodni konkursu corocznie ustalany jest przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego. W tym roku zdecydowano się odejść od oceny kandydatów indywidualnych, na rzecz wprowadzenia oceny osiągnięć zespołów pielęgniarskich mających bezpośredni wpływ na jakość procesu leczenia i opieki, bądź sytuację zdrowotną podopiecznych.

Jury konkursu, w tym prezes NRPiP Zofia Małas, doceniło innowacyjność projektu zespołu Beaty Nowak, polegającą na wdrożeniu modelu opieki okołoporodowej w opiece nad matką i dzieckiem z wadą letalną.

Drugie miejsce w konkursie zajął Kondrad Baumgart prowadzący indywidualną praktykę pielęgniarską w Poznaniu projektem ECMO dla Wielkopolski, mającym na celu upowszechnienie stosowania metody pozaustrojowej oksygenacji tkanek w szerokim spektrum sytuacji klinicznych.

Trzecie miejsce, z programem polegającym na wdrożeniu zasad postępowania w celu zwiększenia bezpieczeństwa pacjentów w trakcie hospitalizacji „Szkoła radzenia sobie w chorobie i niepełnosprawności", zajął zespół pielęgniarski z liderką Małgorzatą Gdesz z Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu.

Nagrody ufundowane przez Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych laureatom Konkursu wręczyła Zofia Małas. Prezes NRPiP gratulując zwycięstwa laureatom Konkursu wyraziła przekonanie, że wszyscy tegoroczni laureaci plebiscytu są już liderami w swoim środowisku a swoją pracą i postawą wzmacniają wizerunek nowoczesnej pielęgniarki, pielęgniarza.

Konkurs Pielęgniarka/Pielęgniarz Roku organizowany jest od 2005 roku. **(NIPiP)**

---

4 i 5 czerwca w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koszalinie odbyły się pierwsze Ogólnopolskie Zawody Symulacji Medycznej SIM_CHALLENGE 2019.

Wzięło w nich udział osiem zespołów składających się z trójki studentów kierunku pielęgniarstwo z całej Polski: Karkonoskiej Państwowej Szkoły Wyższej w Jeleniej Górze, Uniwersytetu im. Jana Kochanowskiego w Kielcach, Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Państwowej Medycznej Szkoły Zawodowej w Opolu, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. rtm. Witolda Pileckiego w Oświęcimiu, Akademii Pomorskiej w Słupsku oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kulminacyjnym punktem zawodów był finał, który odbył 5 czerwca w hali sportowej PWSZ w Koszalinie.

I miejsce w I Ogólnopolskich Zawodach Symulacji Medycznej SIM Challenge 2019 w Koszalinie zajęły studentki z Krakowskiej Akademii im. A. Frycza Modrzewskiego, II miejsce studenci 1 roku pielęgniarstwa PWSZ w Koszalinie w składzie: Natalia Kapłon, Kinga Kucharska i Krzysztof Kołodziejak. Trzecie miejsce przypadło studentom z Akademii Pomorskiej ze Słupska.

Zawody realizowane były w ramach projektu „goNurse – program rozwojowy Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koszalinie na kierunku pielęgniarstwo w oparciu o Monoprofilowe Centrum Symulacji Medycznej" – Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa V. Wsparcie dla obszaru zdrowia, Działanie 5.3. Wysoka jakość kształcenia na kierunkach medycznych. **(RED.)**

Zaprogramowana na pielęgniarstwo!!!

„Upięłaś czepek za młodu,
Choć wiedziałaś, że trud czeka.
Bo tajemnicą Twego zawodu
Jest – troska o ciało i godność
człowieka.”

Lidia Sierpińska
„Tajemnica zawodu”

To było 17 września 1996 r. około godz. 9.

Po raz pierwszy przekroczyłam próg oddziału chirurgii ogólnej. Tam krótka rozmowa z ówczesną pielęgniarką oddziałową, przeszkolenie BHP, odbiór służbowego stroju, którym był biały, prześwitujący i o trzy rozmiary za duży fartuch, sięgający prawie do połowy podudzi. Tak ubrana pozostałam na dyżurze do godz. 19, a następnego dnia miałam już swój pierwszy dyżur nocny.

Wszystko było obce. Ja, po kołobrzeskiej szkole, w nowym miejscu, w nieznanym szpitalu, wśród ludzi, których widziałam po raz pierwszy, przerażona, z nadmiarem wiadomości do przyswojenia.

Oddział, jak każdy zabiegowy, z pełnym obłożeniem.

Pacjenci po zabiegach operacyjnych, odczuwający ból, głodni – z powodu ścisłej diety i Ci, których trzeba było do nich przygotować. Specyficzny zapach unoszący się w powietrzu, nieustannie brzęczące dzwonki, sondy, cewniki, dreny, zamki wszyte w powłoki brzuszne, pompy podające żółć, stomie, lewatywy, płukanie żołądka dwie godziny po kolacji i niezliczone ilości opatrunków i nieskończona ilość innych czynności do wykonania.

Wszystko było „pod wydział”. Igły jednorazowe wyliczone, bo dopiero „wchodziły”, rękawiczki zwykłe foliowe, które nie spełniały swojej funkcji. Dopiero po jakimś czasie pojawiły się gumowe, które trzeba było myć i talkować, by można je było ponownie wykorzystać. W wolnej chwili na nocy zwijałyśmy waciki i składałyśmy ligninę dla koleżanek, które przychodziły na dyżur dzienny. Szklane probówki, do opisu których wykorzystywałyśmy metry plastra.

Jednak nic z tych rzeczy nigdy mi nie przeszkadzało. W końcu sama zdecydowałam się na ten oddział. Do wyboru był jeszcze OIOM i oddział dziecięcy. Już po pierwszych praktykach, właśnie na chirurgii czułam się najlepiej.

Szybkie tempo pracy, przypadki pacjentów – od zwykłego wyrostka, przez liczne amputacje, tętniaki, zapalenia trzustki, perforowane wrzody żołądka, cholecysty itd., po śpiączki mózgowe i pacjentów, dla których zabrakło respiratorów na intensywnej terapii. Ciągła gotowość, bo nigdy nie wiadomo było co się wydarzy.

Niezliczone sytuacje kryzysowe i reanimacje, które śmiało mogły konkurować z tymi z „Ostrego Dyżuru”, gdzie dr Doug Ross, wraz ze swoim zespołem, walczył o zdrowie i życie swoich pacjentów.

„Uczę się ciebie człowieku
Powoli się uczę, powoli
Od tego uczenia trudnego
Raduje się serce i boli.
O świcie nadzieja zakwita,
Pod wieczór niczemu nie wierzy.
Czy wątpi, czy ufa – jednako –
Do ciebie człowieku należy.
Uczę się ciebie i uczę
I wciąż jednako nie umiem –
A twe ranne wesele,
Twą troskę wieczorną rozumiem.”

Jerzy Libert
„Uczę się ciebie człowieku”

Tak, my też walczyłyśmy. Nie boję się użyć tego słowa. Bo jak inaczej, niż walką można nazwać kilkugodzinne reanimacje, bo nikt nie chciał odpuścić?

Reanimacje, które trwały gdy moje koleżanki biegły na blok pchając łóżko z pacjentem, a ja będąc na nim wykonywałam masaż serca. Jak nazwać zatkanie miejsca własnymi dłońmi, bez rękawiczek, w którym pękł tętniak tętnicy udowej, a krew tryskała po całej sali. Nie było czasu na zastanawianie się, nie było czasu na szukanie rękawiczek. Liczyło się tylko to, że pacjent może się wykrwawić a ja wiedziałam, że nie mogę do tego dopuścić.

Nazwisko tego pacjenta pamiętam do dziś. Pamiętam łóżko pod oknem na sali nr 12, na którym leżał. Pamiętam swój zakrwawiony fartuch i ból rąk, od przyciskania tętnicy do momentu, aż pacjent leżał na stole operacyjnym.

Pamiętam Pana Ryszarda, który był 17. razy operowany, z powodów naczyniowych. Pamiętam Pana Bernarda, który przeszedł długie i powikłane zapalenie trzustki. Pamiętam Pana Seweryna z sali 14, na łóżku po prawej stronie pod oknem, któremu nie mogliśmy pomóc a on krzyczał, że nie może umrzeć bo ma dwoje małych dzieci. Pamiętam 19-latka Andrzeja, po wypadku samochodowym, leżącym w śpiączce przez 9 miesięcy, pamiętam ból na twarzy jego matki, która codziennie przychodziła do niego po swojej pracy.

Pamiętam umierającą pacjentkę z sali nr 10, której syn poprosił mnie abym przy niej była do „końca”, bo on nie był w stanie tego zrobić i czekał za drzwiami. Pamiętam łzy tej pacjentki, cieknące po jej policzkach i jej uścisk na mojej dłoni.

Pamiętam ciarki na moim ciele, gdy zespoły transplantacyjne przyjeżdżały po narządy do przeszczepów. Pamiętam tę ciszę i napięcie, która temu towarzyszyła.

Takich opowieści, każda z nas, pielęgniarek chirurgicznych, ma wiele.

Ja nadal wspominam pacjentów, zastanawiam się, co się z nimi stało, jak teraz wygląda ich życie.

„Zawód pielęgniarki wymaga elastyczności i umiejętności przystosowania się do nowych warunków oraz przekierowania energii tam, gdzie potrzebują jej w danej chwili pacjenci i współpracownicy, nawet jeśli to terra incognita.”

Christie Watson
„Pielęgniarki. Sceny ze szpitalnego życia.”

Pomimo ciężkiej szkoły życia, którą tam dostałam zawsze będę twierdzić, że było warto. Że pielęgniarstwo chirurgiczne to nie tylko smutne i traumatyczne sytuacje. Pielęgniarstwo chirurgiczne to też nasze sukcesy. To uśmiechy na twarzach pacjentów i ich rodzin, to słowa podziękowania. To wzruszenie i uczucie ulgi po udanej reanimacji. To mnóstwo czasu i pracy włożonej w to, aby wszystko się udało. Często pozostawałyśmy anonimowe dla pacjenta, który był nieprzytomny. Ale przecież nie to się wtedy liczyło. Liczył się efekt naszego działania, a przede wszystkim liczyło się zdrowie i życie pacjenta.

Po 18 latach pracy, odeszłam z tego oddziału i obecnie pracuję na Onkologii i Chemioterapii. Tu praca jest inna, spokojniejsza. Pacjenci mają inne potrzeby, więc i kontakt z nimi jest inny. Chorzy spędzają z nami czasami kilka dni, a wracają przez kilka tygodni a nawet lat. Znamy ich rodziny, życie i problemy. Często wysłuchujemy opowieści i zwierzeń. Wspieramy, dzielimy z nimi ich radości i smutki. Zaprzyjaźniamy się z nimi. Denerwujemy, gdy nie zgłaszają się na kolejny cykl chemii. Chodzimy na pogrzeby.

„Rak, podobnie jak ciąża, jest niewidzialny, dopóki nie przydarzy się nam albo naszym bliskim, a wtedy nagle widzimy go wszędzie. Zauważamy na siłowni kobietę, która nie biegnie po bieżni, tylko idzie. Na głowie ma zawiązaną chustkę. Widzimy puste miejsce w szkolnej ławce, a zapłakani nauczyciele szepczą coś między sobą. Rak jest jak pyłek kwiatowy w wiosennym powietrzu. Wszyscy go wdychamy, ale tylko wiatr decyduje, gdzie osiada. A rak, mimo naszych usilnych starań, wygrywa. Zachoruje na niego połowa z nas. W Wielkiej Brytanii co dwie minuty rozpoznaje się u kogoś nowotwór. Wszyscy będziemy mieć z nim do czynienia."

Christie Watson
„Pielęgniarki. Sceny ze szpitalnego życia."

Jednak oddział chirurgii na zawsze pozostanie w moim sercu. Mimo stresu, potu i łez, które mi towarzyszyły, mimo ogromnego zmęczenia, mimo dzwonków, które słyszałam śpiąc we własnym łóżku, mimo prywatnego telefonu, który odbierałam słowami: „Chirurgia ogólna słucham", nadal czuję ciągłą „gotowość" i nadal nie zastanawiam się co mam zrobić, tylko działam, bo pielęgniarką chirurgiczną zostaje się na całe życie.

Na zakończenie mała refleksja. Jeśli ktoś nie wie jaką ma wybrać drogę swojego życia zawodowego, w którą stronę podążyć, powinien zastanowić się nad pielęgniarstwem. Mimo tylu politycznych zawirowań w tej dziedzinie, zawód pielęgniarki, ma swoją rangę. Jest bardzo wymagający i odpowiedzialny, ale również satysfakcjonujący i posiadający prestiż.

Istnieje wiele możliwości dokształcania się i podnoszenia swoich kwalifikacji.

Nieważne czy zostaniesz pielęgniarką chirurgiczną, onkologiczną, czy pediatryczną. Ważne, aby to co się robi, robić z empatią i wyrozumiałością dla pacjenta. Kiedy jedynym jego podziękowaniem jest uśmiech na twarzy. A Ty wrócisz po dyżurze do domu i pomyślisz sobie: było tak ciężko, ale było warto! Poczujesz satysfakcję, a to nada inny sens Twojemu życiu.

AGNIESZKA BOŁOSZKO
licencjat pielęgniarstwa
specjalista w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego i onkologicznego
oddział onkologii i chemioterapii

PIENINY – doskonałe miejsce na wypoczynek

„Cudze chwalicie,
Swego nie znacie,
Sami nie wiecie,
Co posiadacie.
A boć nie śliczne
Te wioski liczne?
Ten kraj kochany?....

Stanisław Jachowicz

Często się słyszy, że podróże po Polsce są mniej popularne od zagranicznych wyjazdów. Ja uważam, że niesłusznie, bo Polska jest piękna i dostarcza nam dużo atrakcji pod względem zabytków, przyrody i bardzo ciekawych miejsc, które warto zobaczyć.

Na wyczekiwany urlop zdecydowałam się wyjechać na drugi koniec Polski, a dokładniej w Pieniny.

Jako miejsce docelowe podróży wybrałam Niedzicę, niecałe 20 km od Szczawnicy, wieś położoną nad jeziorem Czorsztyńskim, u podnóża zamku. Są tam gospodarstwa agroturystyczne, gdzie można wypocząć i jednocześnie podziwiać otaczające piękno przyrody. Jezioro Czorsztyńskie to przepięknie położony sztuczny zbiornik, rozlewający się pomiędzy Niedzicą i Czorsztynem. Okolice jeziora są tak malownicze, że zapierają dech. Jedną z atrakcji, którą wybrałam podczas urlopu był rejs statkiem „Harnaś" z pokładu, którego można było podziwiać okoliczne zabytki zarówno architektury, jak i przyrody, m.in. zamek w Niedzicy, zamek w Czorsztynie, zaporę wodną w Niedzicy, Pieniński Park Narodowy.

Po rejsie zwiedziłam ziemno-betonową zaporę im. Gabriela Narutowicza o długości 400 m i wysokość około 50 m. Spowodowała ona spiętrzenie Dunajca, w efekcie czego powstał malowniczy Zalew Czorsztyński. Istniało wiele wątpliwości odnośnie budowy zapory, ale dotąd przeważają pozytywy tej inwestycji – wzrost atrakcyjności regionu oraz ochrona przed niebezpiecznymi skutkami powodzi, np. w 1997 roku.

W pobliżu zapory znajduje się karczma Zadyma. To klimatyczna restauracja, gdzie można skosztować doskonałego jedzenia i chleba wypiekanego przez samych górali. Piwo Zadyma to znakomity trunek produkowany w pierwszym na Podhalu browarze restauracyjnym w Szaflarach u podnóża gór. Spróbowałam... i polecam.

Dużym zainteresowaniem cieszą się ruiny zamku w Czorsztynie i gotycko-renesansowy zamek w Niedzicy. Jest to piękna, średniowieczna budowla – jeden z najciekawszych obiektów w polskiej części Spisza, a także jedna z największych atrakcji historycznych w polskich Karpatach. Wzbudził we mnie zachwyt. Zbudowany został na wapiennym wzniesieniu około 80 metrów nad poziomem Dunajca. Warto dodać że zamek „wystąpił" m.in. w serialach telewizyjnym „Janosik" oraz „Wakacje z duchami". W połowie lat pięćdziesiątych XX wieku kręcono tutaj zdjęcia do filmu „Zemsta" na podstawie komedii Aleksandra Fredry. Zamek jest również „bohaterem" książki przygodowej pt. „Ciotka, licho i niedzickie zamczycho". Dzisiaj miejsce spełnia funkcje muzealno-hotelowe, będąc jedną z największych atrakcji historycznych południowej części Polski.

W czasie mojej podróży najbardziej zachwycił mnie jednak spływ Dunajcem – niezwykłe spotkanie z dziką, niezmienioną od tysiącleci przyrodą. Przez większość turystów uznana za największą atrakcję turystyczną Europy. Płynąc można podziwiać zbocza gór, które obrywają się efektownie ścianami wapiennymi o wysokości dochodzącej do 300 m. W wielu miejscach nurt rzeki jest spokojny i leniwy, w innych ma gwałtowny charakter. Oprócz atrakcyjności krajobrazowej można podziwiać piękną, dziewiczą przyrodę. Tradycja spływu na drewnianej tratwie sięga pierwszej połowy XIX wieku. W trakcie spływu flisacy opowiadają o Pieninach (symbole regionu to Trzy Korony i Sokolica) oraz legendy o św. Kindze i Janosiku, przy tym pokazując najciekawsze miejsca na trasie. Sezon trwa od kwietnia do października, a sam spływ trwa od 2 do 3 godzin.

Nawet tak wielcy podróżnicy jak Maria Steczkowska o przełomie Dunajca pisała prawie 100 lat temu:

„Pewna jestem, że najbujniejsza wyobraźnia w złotych snach swoich nic podobnego nie wymarzy; jest to zaczarowana kraina, jakby droga do lepszego świata."

„Kto chce naprawdę odnaleźć samego siebie, musi nauczyć się obcowania z przyrodą, bo oczarowanie jej pięknem wprowadza bezpośrednio w ciszę kontemplacji.”

Jan Paweł II

W pobliżu miejsca docelowego znajduje się piękna i popularna Szczawnica – położona w dolinie potoku Grajcarek, w pobliżu jego ujścia do Dunajca, gdzie znajduje się przystań końcowa spływu przełomem Dunajca. Promenada spacerowa w Szczawnicy została stworzona dla wygodny mieszkańców, turystów i kuracjuszy sanatoryjnych – trakt z widokami na góry, potok Grajcarka ze świeżym powietrzem – to miejsca na wypoczynek i aktywne spędzenie czasu wolnego. Ponadto usytuowana jest ona raz z jednej, raz z drugiej strony potoku, a jej ciągłość zapewniają urocze mostki. Jest to idealne miejsce do spacerów, jazdy rowerem, uprawiania nordic walking czy jazdy na rolkach.

Szczawnica słynie z łagodnego i ciepłego klimatu oraz ze źródła leczniczych wód mineralnych. Warto przejść się ulicą Zdrojową, gdzie można po drodze zachwycać się Parkiem Górnym oraz wstąpić do kawiarenki na dobrą kawę lub pyszne lody.

W Szczawnicy wiele wrażeń może dostarczyć kolej linowa na Palenicę nad Grajcarkiem, która jest doskonała na każdą porę roku... latem dla wszystkich grup wiekowych, można wjechać a z powrotem spacerkiem zejść do Szczawnicy. Na szczycie Palenicy są piękne widoki (w oddali szczyty Tatr), na których tle można zrobić sobie pamiątkowe zdjęcia. Jeżeli zdecydujemy się na powrót kolejką, doświadczymy przeżycia niesamowitych krajobrazów na całą Szczawnicę.

Moim częstym punktem podróży jest także Karpacz – jedno z piękniejszych polskich miast. Zachwyca swoim położeniem w sercu Karkonoszy, które nie bez powodu uchodzą za jedne z piękniejszych polskich gór. Wielu turystów odwiedza kościółek Wang. Ta drewniana świątynia została zbudowana w XII wieku w norweskiej miejscowości Vang. W XIX wieku kościółek trafił do Karpacza. Dzisiaj jest jedną z największych atrakcji. Warto wspomnieć dla wielbicieli zdobywania szczytów o Królowej Karkonoszy czyli Śnieżce, która znajduje się na wysokości 1602 m n.p.m., jest to najwyższa góra Sudetów oraz Karkonoszy. Oprócz pieszych i rowerowych wędrówek w góry i okolice Karpacza, dużą popularnością cieszą się wycieczki jednodniowe organizowane przez biura turystyczne w Karpaczu. Dzięki nim możemy skorzystać z atrakcyjnych i niedrogich wycieczek do Pragi, Drezna czy też do Czech. Ogromne wrażenie zrobiła na mnie wycieczka do jaskiń Morawski Kras na terenie Czech, która należy do najwspanialszego regionu krasowego w środkowej Europie. Na całym terenie znajduje się ponad 1100 jaskiń, z których cztery udostępnione są dla zwiedzających. Są to: jaskinie Punkevni – z możliwością spływu łodziami podziemną rzeczką Punkvą połączoną ze zwiedzaniem dna przepaści Macocha; jaskinia Katerzyńska, która słynie z unikatowych stalagmitów. Niepowtarzalne przeżycie przynosi spojrzenie w głębiny przepaści Macocha z Górnego lub Dolnego mostku. Wysokość przepaści, w połączeniu z charakterystyczną mgłą, buduje niespotykany dla tego regionu Europy klimat. Sama jaskinia z rzeką Punkvą również robi wrażenie. Szczególnie jeziorko w górnej katedrze, w którym odbijają się wszystkie stworzone przez naturę bogactwa jaskini. Coś wspaniałego.

Rejs jaskiniową rzeką Punkvą jest magiczny. Co pewien czas płynie się w zupełnej ciemności tak, że sternik musi świecić lampą. Jednak cała długość wodnej części jaskini jest podświetlona. Korytarze jaskini posiadają sporo zakrętów, więc kapitan musi bardzo manewrować, wrażenia jak z filmu Indiana Jones.

Bardzo lubię dzielić się wrażeniami, a ciągłe przemieszczanie się po Polsce dodaje dużo energii.

IWONA JURCZUK
specjalista w dziedzinie pielęgniarstwa onkologicznego
Onkologia i Chemioterapia
Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie

Przez całe dziesięciolecia utwory Jachowicza cieszyły się niezmierną popularnością wśród rodziców i dzieci. Zaczerpnięte z nich, łatwe do zapamiętania fragmenty na stałe zagościły w polszczyźnie wzbogacając frazeologię języka. **„Cudze chwalicie, swego nie znacie”** używamy wówczas, gdy chcemy podkreślić, że walory Polski w różnych dziedzinach, dorównują, a niekiedy nawet przewyższają zagraniczne.

VII Rajd Pielęgniarek i Położnych

7 lat temu „narodziła się nowa świecka tradycja". Dlatego 11 maja 70 osób zebrało się na starcie 7. Rajdu Pielęgniarek i Położonych Rajdu organizowanego przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych przy wsparciu Stowarzyszenia Roweria.

Trasa rajdu nie była wymagająca, a dystans do pokonania niewielki. Celem było Nadleśnictwo Manowo, któremu dziękujemy za gościnę, a Piotrowi Nowakowi za opiekę i opowieści o tym, co w trawie i lesie piszczy.

Na terenie Nadleśnictwa obejrzeliśmy izbę edukacyjną, pospacerowaliśmy po Czaplej Górze, a po odpoczynku i posiłku mogliśmy się sprawdzić w grach sprawnościowych. 25 wspólnie przejechanych kilometrów i spędzony czas na świeżym powietrzu pozytywnie wypełnił nam sobotni czas.

Dziękujemy uczestnikom, przewodniczącej OIPiP za udział w rajdzie i do zobaczenia za rok!

PRZEMYSŁAW KAŃSKI

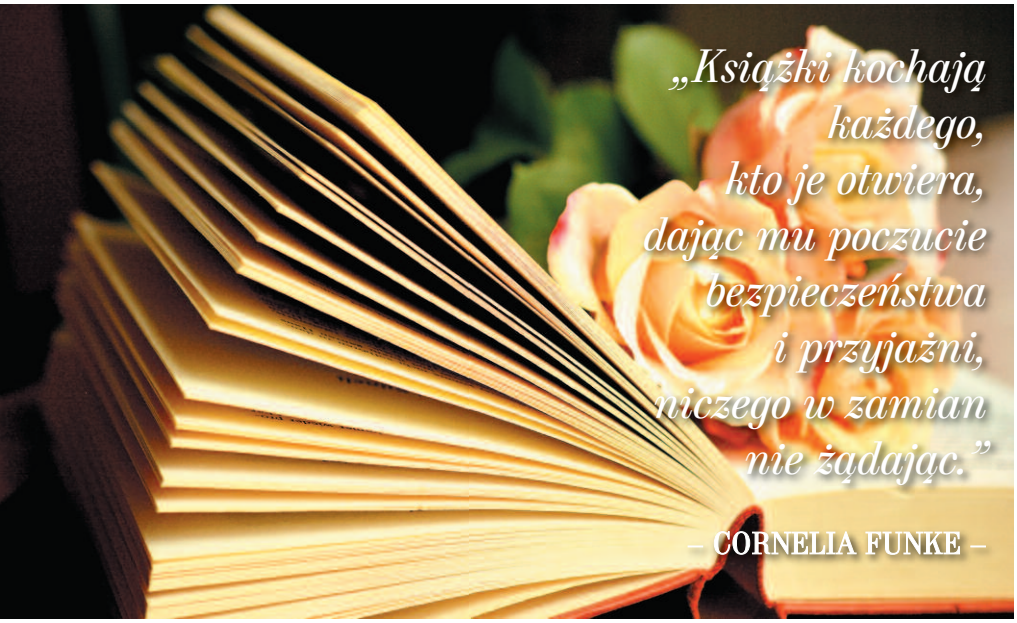

Zawsze chciałam być blisko książek. Kiedyś nawet myślałam o pracy w bibliotece. Życie jednak poukładało się trochę inaczej. Ostatnio pisałam, że wreszcie będę miała duże regały na książki. I tak się stało. Mogę teraz mieć wszystko poukładane alfabetycznie. Z żalem też zauważyłam ilu książek mi brakuje...

Nadchodzi lato, długie dni spędzane na powietrzu, spotkania na piknikach, grillach, spacerach. Nie możemy jednak zapomnieć o czytaniu. Każdy ma swoje ulubione miejsca, w których chętnie zagłębia się w lekturę. Mimo tego, że kochamy czytać bez względu na to gdzie jesteśmy, to jednak miejsce też ma znaczenie.

O takich miejscach marzymy przez cały rok! Słońce, lekki wiatr, stopy zanurzone w ciepłym piasku i świetna książka w ręku. Idealnym miejscem jest również ogród – leżak, kawka i dobra powieść.

Z balkonu czy tarasu można stworzyć piękny, zielony zakątek. Wygodny fotel, kwiaty i promienie słońca przebijające zza chmur – idealny plener na popołudnie z książką.

Herbata, kawa, ciastko i przyjemna muzyka w tle – lokalna kawiarnia to doskonały sposób na relaks, oderwanie się od domowników i obowiązków. To opcja dla tych, którzy we własnym domu zawsze znajdą coś do roboty i trudno im znaleźć choć chwilę na odpoczynek. Tu skupią się na czytaniu!

Miejsce przy oknie – to chyba marzenie każdego czytelnika! Wielkie okno z pięknym widokiem oraz wygodne poduszki, w których można się zanurzyć i czytać godzinami. Tu można schować się przed upałem lub z bezpiecznego miejsca obserwować letnią burzę i podziwiać przyrodę pomiędzy kolejnymi stronami powieści. Idealne miejsce na lekturę.

Czytanie w hamaku jest wyjątkowe. To miłe doświadczenie, bo kojarzy się z wakacjami i relaksem. Delikatne kołysanie i odpowiednia książka – idealny duet!

Teraz tylko moje propozycje literackie pasujące do tych miejsc.

„Kiedyś byliśmy braćmi”

Ronald H. Balson

I jak zwykle wojna w tle. Ostatnio w większości takie książki mnie osaczają i takie najbardziej mi się podobają.

Zabrałam się do tej książki pónym wieczorem z zamiarem, że tylko zobaczę czy dobrze się będzie czytało...i przepadłam.

Ronald H. Balson szczególnie upodobał sobie Polskę, gdzie znalazł inspiracje do pisania powieści, dotknął też historii, dotąd znanej mu wyłącznie z podręczników. Gościł w Krakowie, odwiedził przyjaciół, wybrał się do Auschwitz w 70. rocznicę wyzwolenia obozu, był też w Chrzanowie, gdzie zbierał materiały do kolejnej książki.

Wydana na polskim rynku powieść „Kiedyś byliśmy braćmi” to jego debiut literacki. Książka, opowiadająca o tragedii zamojskiej rodziny w czasie wojny i spotkaniu ofiary i nazistowskiego kata po 60 latach, szybko stała się w USA bestsellerem, chociaż początkowo nikt nie chciał jej wydać, a autor musiał się wiele razy nasłuchać, że jest prawnikiem, a nie pisarzem i powinien dać sobie spokój.

„Kiedyś byliśmy braćmi” to opowieść o dwójce przyjaciół, których losy wskutek II wojny światowej wchodzą na całkowicie przeciwne tory. To historia braterskiej przyjaźni, która przerodziła się w zdradę. To wreszcie historia o poszukiwaniu sprawiedliwości, o dążeniu do tego, by prawda zatryumfowała nawet mimo upływu kilkudziesięciu lat. To także opowieść o prawdziwej miłości, której nie pokona nawet śmierć.

Łączy tajemnicę, przygodę, fikcję historyczna i miłość w jednej, niezwykłej książce, od której nie sposób się oderwać.

„Jest wiele powodów, aby poznawać Holocaust i o nim nauczać, ale chyba najważniejszym jest niedopuszczenie do tego, żeby się powtórzył.”

– Ronald H. Balson

„Szepty i tajemnice”

Agnieszki Janiszewskiej

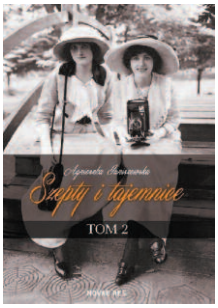

– przedstawiona na tle wielkiej historii opowieść o skomplikowanych i nietuzinkowych losach rodziny Matzerów.

Pierwsze dwudziestolecie XX wieku. Paryż, Warszawa i majątek ziemiański Zaborów. Perspektywa nadciągającej Wielkiej Wojny. Akcja koncentruje się wokół dwóch głównych bohaterek – Alicji i Barbary. Dziewczęta, a później kobiety, łączy tajemnicza duchowa więź, odczuwalna pomimo dzielącej je odległości. Alicja – utalentowana pianistka, kobieta o postępowych poglądach i obyczajach – wychowała się i mieszka w Paryżu, jest częścią środowiska artystycznego. Barbara – dziewczyna skromna, pracowita, uduchowiona, lecz targana namiętnościami i marząca o wielkim świecie – całe życie spędziła, pracując w Zaborowie – majątku, który ma wkrótce odziedziczyć. Obie pragną miłości i obie płacą wysoką cenę za dokonane w jej imię wybory.

Zasadnicza akcja koncentruje się wokół dwóch głównych bohaterek, Alicji iBarbary. Dziewczęta, a później kobiety łączy tajemnicza duchowa więź, odczuwalna mimo dzielącej je odległości a także dużym różnicom ich charakterów i osobowości. Wychowane w odmiennych środowiskach i warunkach, wyznające też niekiedy odmienne wartości, staną w obliczu trudnych życiowych wyborów, za które przyjdzie im zapłacić wysoką cenę. Nie pozostanie to bez wpływu na losy pozostałych członków rodziny i osoby blisko związane, na ich postawy i życiowe dylematy.

Tom I wprowadza czytelnika w pierwsze dwudziestolecie XX wieku, w epokę poprzedzającą wybuch Wielkiej Wojny, a następnie

w codzienność towarzyszącą realiom kataklizmu pierwszej wojny światowej zarówno na ziemiach polskich jak i we Francji. Tom II wiedzie czytelnika poprzez lata okresu międzywojennego aż do rzeczywistości pierwszych lat po zakończeniu II Wojny Światowej. Książka piękna, mądra i wciągająca.

„Niewidzialny most"

Julie Orringer

Książka warta uwagi nie tylko dlatego, że zestawia ze sobą rzeczywistość przedwojenną i koszmar przetrwania w wojennej zawierusze. To specyficzne świadectwo wielkiej wrażliwości amerykańskiej pisarki, która – niczym nastolatka z epilogu książki – chce zrozumieć to, co niepojęte i niezrozumiałe. Nadać temu wagi swymi słowami, ożywić przeszłość i duchy tych, dla których życie skończyło się zdezydowanie za wcześnie, i którym nie było dane przejść na drugą stronę niewidzialnego mostu, jaki buduje w sercach niezwykła para – młody węgierski student architektury i starsza od niego o dziewięć lat francuska nauczycielka baletu skrywająca w sobie bolesną tajemnicę i wiele niezabliźnionych ran.

Nawet nie wyobrażacie sobie, jak bardzo chciałam przeczytać tę powieść. Nie przeraziła mnie objętość, ani wątek wojenny. Nic. Zostałam wepchnięta pośród strony i nie wyściubiłam nosa, póki nie przeczytałam ostatniego zdania.

Niewidzialny most opowiada o losach młodego Żyda, Węgra – Andrasa Leviego. Jest 1937 rok. Poznajemy go w kluczowym momencie jego życia. Ów młody człowiek staje przed wielką szansą jaką ofiarował mu los. Otrzymuje stypendium, dzięki któremu ma szanse na studiowanie architektury, w samym Paryżu. Powinien się cieszyć, ale jego zachwyt przytłumia fakt, że przyjdzie mu rozstać się z braćmi.

Powieść napisana jest z epickim rozmachem, Podzielona na pięć odrębnych części. Każda część jest inna i z każdą kolejną fabuła nabiera rozpędu. Pierwsza cześć jest spokojna, stonowana i pozwala, by czytelnik poznał i przyzwyczaił się do bohaterów.

W kolejnych częściach czytelnik przeżywa radości i smutki z bohaterami, drży o ich los, by co niektórych opłakać. Książka aż wabi bogactwem słownictwa, opisów: przeżywanych uczuć, walki o przetrwanie, ocalenie i miłość.

Jest to wielowątkowa powieść, gdzie szczęście przeplata się dramaturgią wojny.

Nie chcę wam zdradzać za dużo, bo co, by to była za frajda z czytania. Zdradzę tylko, że pisarka zgrabnie i realistycznie przedstawiła początki antysemickich zrywów. Opisała, jak kolega koledze potrafił podstawiać nogę. Gdy do głosu dochodziła ideologia żadna przyjaźń i solidarność już nie istniała.

Warto przeczytać tę powieść ze względu na ogrom emocji jakie ze sobą niesie oraz , by się dowiedzieć, że autorka zawarła w niej wątek polski – wiersz Wisławy Szymborskiej – podsumowując wszystko.

WSZELKI WYPADEK

Zdarzyć się mogło.
Zdarzyć się musiało.
Zdarzyło się wcześniej. Później. Bliżej. Dalej.
Zdarzyło się nie tobie.
Ocalałeś, bo byłeś pierwszy.
Ocalałeś, bo byłeś ostatni.
Bo sam. Bo ludzie. Bo w lewo. Bo w prawo.
Bo padał deszcz. Bo padał cień.
Bo panowała słoneczna pogoda.
Na szczęście był tam las.
Na szczęście nie było drzew.
Na szczęście szyna, hak, belka, hamulec,
framuga, zakręt, milimetr, sekunda.
Na szczęście brzytwa pływała po wodzie.
Wskutek, ponieważ, a jednak, pomimo.
Co by to było, gdyby ręka, noga,
o krok. o włos
od zbiegu okoliczności.
Więc jesteś? Prosto z uchylonej jeszcze chwili?
Sieć była jednooka, a ty przez to oko?
Nie umiem się nadziwić, namilczeć się temu.
Posłuchaj.
jak mi prędko bije twoje serce.

Wisława Szymborska

Wszystkim życzę pięknego lata, niezapomnianych wrażeń urlopowych, naładowania baterii i powrotu do normalności.

Pozdrawiam

DOROTA FENKANIN
Onkologia i Chemioterapia
Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie
E-mail: dofen69@gmail.com
662 355 883

Wyrazy głębokiego współczucia
Annie Lewandowskiej
z powodu śmierci
TATY
składa
personel oddziału dziecięcego
Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie
Kołobrzeg S.A.

Rodzinie i najbliższym
wyrazy współczucia
z powodu śmierci
MARII RYFUN
składa
Okręgowa Rada
Pielęgniarek i Położnych
w Koszalinie

„Gdy smutek zbyt boli a słowa zbyt małe, by rozpacz wypowiedzieć – zostaje tylko milczenie pełne gorących łez i bliskość osieroconych serc..."

Z głębokim smutkiem
i żalem
przyjęliśmy wiadomość
o śmierci

LIDII JUSIEL

naszej wieloletniej Koleżanki,
którą wspominać będziemy
pogodną i zawsze uśmiechniętą.

Wyrazy głębokiego współczucia
Rodzinie i Bliskim
składają
Koleżanki i Koledzy
ze Szpitala Wojewódzkiego i Szpitalnego
Oddziału Ratunkowego w Koszalinie

Głębokie wyrazy współczucia
koleżance
Basi Cebulak
z powodu śmierci
MAMY
składają
koleżanki z „Veny"

Wyrazy szczerego współczucia
Barbarze Wojciechowskiej
z powodu śmierci
SYNA
składają
koleżanki z „Veny"

Dostosowujemy ochronę do potrzeb Pielęgniarek i Położnych

Poczuj się bezpiecznie

INTER Pielęgniarka i Położna

Ubezpieczenie zawodowe to tarcza broniąca Twojego bezpieczeństwa!
Dokonując wyboru zatroszcz się o kompleksową i profesjonalną ochronę.

Nasze pakiety ubezpieczeń zapewniają:

- bezpieczeństwo finansowe i komfort psychiczny, na wypadek ewentualnych błędów medycznych
- świadczenia z tytułu utraty przychodu oraz niezdolności do pracy w wyniku choroby lub wypadku dla Pielęgniarek i Położnych pracujących na kontrakcie
- wypłatę świadczeń za szkody związane z agresją pacjenta lub jego otoczenia
- pokrycie kosztów obsługi prawnej w życiu zawodowym i prywatnym, porady prawne
- wypłatę odszkodowania w przypadku zakażenia wirusem HIV/WZW oraz szybkie sfinansowanie koniecznych badań
- kompleksową ochronę mieszkania, domu i sprzętu medycznego
- pokrycie kosztów leczenia za granicą dla całej rodziny – roczna polisa

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

Oferta posiada rekomendację Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

INTER Medyk Life

Grupowe ubezpieczenie na życie dla pracowników ochrony zdrowia

W ramach ubezpieczenia otrzymasz świadczenia pieniężne:

- związane z uszczerbkiem na zdrowiu
- dla rodziny w przypadku Twojej śmierci
- w przypadku śmierci najbliższych
- związane z poddaniem się operacji i pobytem w szpitalu
- w przypadku rozpoznania poważnej choroby
- ubezpieczeniem możesz objąć partnera życiowego i dorosłe dzieci

W wariancie premium suma ubezpieczenia wynosi
1 000 000 zł

Oddział w Koszalinie
Towarzystwo Ubezpieczeń INTER Polska S.A.
ul. Konstytucji 3 Maja 7, 75-20 Koszalin
tel. 48 94 343 53 40
www.interpolska.pl

inter UBEZPIECZENIA